

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik minden pénteken 16 oldal terjedelemmel.

A „Magyar Néplap” előfizetési ára: Egész évre 1 frt 80 kr. Fél évre — „ 96 „ Negyed évre — „ 50 „ Egyes szám 4 kr.	A „Magyar Néplap” és „Mozsgarda” előfizetési ára: Egész évre 3 frt — kr. Fél évre — „ 1 „ 50 „ Negyed évre — „ 80 „	Felelős szerkesztő: LEPSÉNYI MIKLÓS. Társ-szerkesztő: NÉMETH GELLÉRT.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapeston, L. ker., Döbrentei-utca 18. sz. — Ide küldendők az előfizetési pénzek, valamint a lapba szánt mindennemű közlemények, és esetleges reklamációk. Egy 5 hasábos hirdetési nonparailsor ára 10 kr.
--	--	--	---

Június elsején.

Mult számunkban közölt ügyési értesítés szerint június hó elsején kell a királysértés címén igaztalanul reám mért fogság büntetést megkezdennem. Mire tehát e sorok előfizetőink nagyrészelek kezeihez jutnak, én már élvezni fogom a liberális rendszer ítéletének kitüntetését.

Ha igaz ha alapos volna az a vád, melynek belyegét a zsidó esküdtek reám sütni igyekeztek, fájtalanám a dolgot, de önérzetem nyugodt, tiszta s azért megbánást nem érzek és nem akarok érezni a fölött a mit megírtam.

Igaz annak minden betűje, minden vonása. A vallásüldözést soha se fogom szó nélkül hagyni,

Lévy Imre a kegyesrendiek főnöke.

ha bárminő hatalmasság körmei játszanak is közre.

Elítéltek azért, mert a polgári házasság jóváhagyását nem mondtam apostoli ténynek. De most se tartom annak és soha se is fogom annak tartani. A polgári házasságot elítéltem s el is fogom itélni; küzdöttem ellene, fogok is küzdeni az alko'mányosság minden eszközével, mert azt veszedelmesnek tartom az egyház a, a vallásosságra, a hazára és a trónra egyaránt. A polgári házasság vajjon a vallásosság ujját készitgeti-e, vagy a vallástalanságét? A trónoknak vajjon a vallásosság nyujt-e szilárdabb alapot vagy a vallástalanságét? Nem védtem-e tehát a

Szives bizalommal kérjük tisztelt elvarátainkat, lapunknak apostoli buzgósággal való folytonos terjesztésére, mert magasztos eszméink magvaít csak így leszünk képesek széles körben elvetni és magunknak a jövőt biztosítani

Szerk.

trón és dinasztia érdekeit is, midőn a polgári házasságban a vallásosság ellenségét üldöztem? Nem kívánom, hogy a mai pogányság erős gyökeret verjen, sőt kérem Istenemet, hogy a keresztény szellem mielőbb fényes és teljes diadalt ülhessen, de ha Krisztus ügyét nem támogatjuk, ha az ellenségnek prédául átengedjük, Krisztus ügye ugyan nem fog elveszni azért, de mi elvesztjük Krisztust, mert érdemtelenné leszünk rá.

Krisztus nélkül pedig nincs áldás se a kol-dusokon, se a fejedelmeken.

Krisztussal azonban boldogság van még a fogházakban is. Azért szállok én le teljes megnyugvással börtönöm mélyére, mert tudom, hogy Krisztus velem lesz ott is, szerencsétlen tehát ott se leszek. Annjít bizonyosra veszek, hogy én a börtönben is boldogabbnak fogom érezni magamat, mint bírám bársony székükben, mert az én lelkem nyugalma, az én öntudatom tisztaságát ők nem igen élvezhetik.

Volt id^s, midőn a börtönök a keresztények számára készültek, mert bűn volt kereszténynek lenni. A pogányság sötét korszaka volt ez. Az elmék éjszakája nem tűrte Krisztus fényének világosságát, s ki akarták oltani e dicső név fáklyáját. A mi korunkat a civilizáció, a műveltség korának szeretik nevezgetni, s ime a civilizáció a durva pogányság korát hozta vissza. Az üldözések megújulnak, a börtönök a keresztény eszmék hirdetői előtt tárulnak föl, mert ismét bűn kereszténynek lenni, legalább olyan kereszténynek, ki a korhadt liberalizmus elvével alkuba nem áll.

A történet igazolja, hogy ősi intézményeket büntetlenül az utfélre lökni nem lehet. A történet igazolja, hogy aki pápa husából eszik, az meghal. A házasság szentségének legázolását se viszik el büntetlenül, kik abban közre működtek. Ma talán még kacagnak e beszéden, de ha száz év múlva kérdezhetnők meg, nem tudjuk, nem pottyanna-e ki szemükből a fájdalom könnye s nem vernék e bűnbánólag mellüket?

De hagyjuk ez elmélkedést.

Mielőtt börtönöm mélyére leszálnék, megnyugtanni óhajtom tisztelt elvtársaimat.

A lap sorsa ne agasszon senkit. Németh Gellért szerkesztőtársam ügyes kezei között életrevalósága csak még nagyobb lendületet fog nyerni. Az ő gondja lesz távollétem ideje alatt a szerkesztés, mely biz elég súlyos terhet képez, de páratlan szorgalma, nagy munkabírása, élénk zamatosa tolla elég biztosítékot képeznek.

Elítéltetésem óta a részvét és bizalom számos megható jeleivel találkoztam, melyekért ez ideig még köszönetemet se fejeztem ki, nehogy a szerénység érényét, habár akaratlanul is, meg-

sértsem. Most azonban visszafordulva a fogház küszöbéről, legforróbb szívvel köszönetet mondok mindazoknak, kik résztvevő s vigasztaló soraikkal fölkerestek, vagy kitartásra lelkesítettek. érettem imáikat mutatták be a jó Istennek, vagy a költségek viseléséhez kegyesen adományokkal járultak. Áldja meg őket a mindenható Isten, fizesse vissza ezerszeresen irántam tanultatok rokonszenvüket s legyen meg az az örömük mielőbb, hogy diadalra lássák jutni azon eszméket, amelyek ma az ujkori pogányság részéről üldözés tárgyai!

Az *imádságot*, e hathatós eszközt a jövőben is kérem. Imádkozzanak érettem minél többet s minél lángolóbban, hogy erőm meg ne fogyatkozzék, akaratom meg ne törjön s Isten oszlassa el börtönöm éjjelet.

Imádkozzunk egymásért!

Isten veletek kedves elviársak, Isten veletek, a viszontlátásig!

Lepsényi Miklós.

POLITIKAI HIREK

Anyakönyvvezetés akadályokkal. Mikor az állami anyakönyvvezetésről szóló törvényjavaslatot a képviselőház elé terjesztették s *Hieronymi* miniszter a reform költségvetéséről beszámolt, a kormány nevében kijelentette, hogy *minden* polgári anyakönyvvezető fog valamelyes díjazásban részesülni, még pedig az 100—150 forintnyi a helyettesek pedig 50—100 forintnyi fizetést fognak kapni. Ugy látszik, a reform elebbeleptetése nem fog oly könnyen menni, mint a hogy előre hirdették s a hirdett díjazásokat keveslik. Erre vall legalább a vaáli (fehérmegyei) járási jegyzői karnak az a panaszos fölrata, a melyben Perczel belügyminiszternek tudomására adják, hogy a közigazgatási bizottság intézkedése alapján, a járás kinevezett anyakönyvvezetői közül csak alig 1 százalékot akarnak díjazásban részesíteni. A fölrirat méltánytalannak nevezi ezt az eljárást s orvoslást, azaz több pénzt kér.

A nyitrai kérvény. 24-én jelentette be a képviselőházban az elnök, hogy a második nyitrai választást kérvénnyel támadták meg, melyben „a Nyitrai megye nyitrai választókerületében ez évi április 24-én és folytatólag ápr. 25-én tartott országgyűlési képviselőválasztás megsemmisítését kéri.”

A százhatvankilenc melléklettel felszerelt terjedelmes kérvény a mellékelt tanúsítványok alapján megtámadja a választást, mert „a választási jegyzőkönyvben kitüntetett 76 szavazatiöbbség csak úgy volt elérhető, hogy a megválasztott képviselőre adott és följegyzett szavazatok között *hamis szavazat, még halottak szavazata* is előfordul, míg viszont a megválasztott képviselő ellenjelöltjére szavazni jelentkező választók a törvény bűnös megsértésével és a választásnál közreműködő közegek törvényellenes cselekményei által *tömegesen meggátoltattak választói joguk gyakorlásában;*

mert nem csupán a visszautasított szavazatok jegyzékébe bevett 345 választóé, hanem több, mint 360 oly választónak szavazata utasított vissza jogtalanul, törvénytellenesen és felháborító módok és ürügyek felhasználásával, a kik ifj. Zichy János grófra akarták adni szavazatukat s e célból megjelentek a szavazatszedő küldöttség előtt.*

Az országgyűlés lezárása. Mult szerdán olvasták föl a felség kéziratát, mely az országgyűlést októberig berekesztette.

Az igazságügy miniszter beszámolója. Erdély Sándor leereszkedik választóihoz. Június 1-en ellátogat Pozsonyba s onnét lemegy Dunaszerdahelyre, hol pünkösd vasárnapján beszámolót tart. Beszámolhat. Sokat dolgozott a képviselőház! Dicsekedhetik az egyházpolitikai törvényekkel. Dunaszerdahelyen lesz öröm, mert van ott zsidó elég. Hanem tessék elmenni Vásárutra, vagy más oly községekbe, ahol független és magyar polgárok laknak. *Abcug Erdély!*

A főanyakönyvvezető. Fekete Józsefet a vallás- és közoktatásügyi miniszter az állami anyakönyvek országos felügyelőjévé nevezte ki, el nem árulva, hány ezer forint fizetéssel. Fekete József zsidó. Ezt jegyezzük meg jól, mert igazolja állításunkat, hogy az új hivatalokat megint csak a zsidók kedvéért fundáltak ki. Ime még életbe se lépett és máris zsidókézből van. Ezzel is dicsekedjék majd el az igazságügyi miniszter ur Dunaszerdahelyen. Legyen nyugodt, az odaváló pájeszes had nagyon megéljenzi érte!

Országgyűlés.

Május 22. A mai ülést két interpelláció tette érdekessé: *Vajay* Istváné, ki a munkások érdekében szólalt föl és *Asbóth* Jánosé, ki maró gunnyal szólott a liberális kormánypart loyálisáról, mely minden válság alkalmával azzal fenyegetődzik, hogy átmejj az ellenzékhez. A két érdekes interpelláció a következőképp hangzik:

Vajay István: T. Ház! A mezei munkások helyzete tárgyában a t. kormány egyes tagjaihoz intézendő interpellációm megokolására van szerencsém a következőket előterjeszteni. Interpelláció n megételére Bács-megye *Moholy* községéből 359 munkás nevében hozám intézett kérés levél, mely kérés levél lényege az, hogy a mezei munkások helyzetét itt a törvényhozás színe előtt tegyem szóvá. Készséggel teljesítem ezen kérelmet annál is inkább, mert szívem mindig szeretettel dobogott azok iránt, kiknek jajszava, fájdalma, panasza honfitársaim jogos kérelmenek őszinte hangját tükrözi vissza. A mezei munkások jogos panaszának hangoztatását szükségesnek tartom továbbá azért is, hogy azok a százezrek, a kiket Magyarország jogtalan népének szoktak nevezni és ezen a címen szoktak a fenálló jogrend ellen bizonyos vezérek izgatni, lássák és tudják meg, hogy választási joguk megadásának késleltetése mellett is ügyük a magyar képviselő testületben képviselve van és a jövőben is panaszaik orvoslása tárgyában bizodalommal fordulnak a sorsuk iránt érdeklődő magyar népképviselőtöz. De jelen felszólalásomat egyuttal alkalmul kívánom használni arra is, hogy mindazoknak könyörületét és irgalmát kikérjem a munkásnép panaszai és a munkásnép helyzete iránt, a kiknek jószívűségétől, nemeselkűségétől és emberbaráti szeretetétől a munkásnép helyzetének javítása egészben vagy részben függ. Mert kétségtelen az T. Ház, hogy

a munkáskérdés helyes és kielégítő megoldást mindaddig nem nyerhet, míg csak a szegény néptől kívánják folyton azt, hogy gyakorolja az evangéliumbeli égi türelmet, míg ellenben a tehetősebbek és gazdagabbak elmulasztják az irgalom és könyörület kiegyenlítő és nyomoronyhító erényének követését.

Ha a munkások helyzetének javítása tárgyában első sorban mégis a t. kormány egyes tagjaihoz fordulok, teszem ezt egy részről azért, mert meggyőződésem, hogy a t. kormány egyes tagjai által a munkások érdekében általam kívánt intézkedés eredménye csak jó lehet, másrészt pedig ezen intézkedés megselekvése oly könnyű mint egy áldó sóhaj elröppentése, melynek nyomán milliók szívében a hála legszebb virága fakad.

A mezei munkás helyzetét jó részben súlyosbítja azon szomorú körülmény, hogy egy és ugyanazon időben egy helyen munkás, más helyen munkahiány van. Ezen szomorú viszasság megszüntetéséhez kérem a t. földművelésügyi miniszter ur szíves közvetítését.

A mezei munkások helyzetét súlyosbítja továbbá azon szomorú tapasztalat, hogy a mezei munkások és a munka adók közt felmerülő érdekkülömbözést alkalmával az egyes hatósági személyek nem járnak el pártatlanul az emberi tekinteteknek kelleténél sokkal nagyobb tért engednek és ennek következtében a szegény munkás nép gyakran érzékeny anyagi veszteséget szenved; máskor a nyári keresménytől teljesen elűttetik, sőt ha ezért panaszt emel, akkor igazságszolgáltatásunk nagyobb dicsőségére, be is zárják. Ezen körülmények nem alkalmasak arra, hogy a bizalmat a társadalom különböző osztályaiban megszilárdítsák, de igenis alkalmasak arra, hogy ezen szegony, ezer bajjal küzdő nép bizalmát a társadalmi jogrend iránt megrendítsék; és csupán az előbb említett jogtalan, igazságtalan eljárás következménye az, hogy némely helyen a nép lázong, mikor látja, hogy igazságot nem kap sehol. A lázongásnak vége azután az, hogy a hatóságok, a csendőrökkel igyekeznek megoldani a munkáskérdést. Már pedig az élettapasztalás azt bizonyítja, hogy a hatalom nyers erejével semmiféle függő kérdést megoldani nem lehet, legkevésbé pedig a munkáskérdést, a mely *gyomorkérdés*. Legyen tehát jogegyenlőség a törvény előtt, minden téren ne csak a papíron, hanem az életben is; méltóztassanak a szabadelvűséget megvalósítani gyakorlatilag, ne pedig csak a választási plakátokon, és az újságokban. *Bessenyei* Ferenc: Tessék Kempis Tamásról beszélni! (Elnök csenget.) *Vajay* István: Akkor el fognak tűnni mindazon szomorú jelenségek, a melyek a különböző munkás lázadások címen és alakjában szoktak megjelenni a köztéren. Most pedig, miután befejeztem mondandómat, van szerecsém megjegyezni *Bessenyei* képviselő urnak, hogy nem csak az én kiváltságom Kempis Tamással foglalkozni, hanem másé is, és kívánatos volna, hogy meg is valósítsa az életben az ott lefektetett türelmi elveket, és nemcsak elméletileg hirdesse Kempis Tamás Krisztus követését. T. Ház! A mezei munkások és hatóságok között felmerült ellentétek orvoslására hívom fel a belügyminiszter ur figyelmét. A mezei munkások helyzetének súlyos volta összefügg a mezőgazdasági válsággal, a mezőgazdasági válság okát pedig a gabonaárak alacsony, és alacsonyodó volta képezi. Erre pedig kétségtelenül káros hatással van a romániai gabona behozatala. Az orvoslás tehát az volna, hogy a román gabona behozatalára vonatkozólag a vámkedvezmények és vámtételek ellenőrzése tekintetében az eddiginél még nagyobb szigorat alkalmazzon a kereskedelmi miniszter ur. A magyar gabona áralakulását egyéb különböző okokon kívül még igen

erősen befolyásolja az ár, a tőzsdei oligarchia adómentessége és végtelen szabadossága.

Ezen baj orvoslására hívom fel a t. pénzügyminiszter ur figyelmét. Ezek előadása után van szerencsém interpellációmát a következőkben előterjeszteni: (olvassa) interpelláció a földművelésügyi-, belügyi-, kereskedelem közlekedésügyi- és pénzügyminiszter urakhoz.

1. Tekintettel arra, hogy a mezei munkások helyzetét nem kevésbé súlyosítja azon körülmény, hogy egy azon időben egy helyen a munkáskínálat felesleget, más helyen a munkáskereslet hiányt tüntet fel: van szerencsém a t. földművelésügyi miniszter urat kérdezni: szándékozik-e a munkást kereső és munkát kínáló vidékek összeköttetésbe hozatala iránt hatáskörében intézkedni?

2. Tekintettel arra, hogy a mezei munkaadók között felmerülő nézeteltérések és érdekütközések folyamán a munkaadók hatalmaskodásai miatt a munkások nyári keresményük kiszolgáltatásában a hatósági személyek elfogultsága és részrehajlása miatt megrövidítettek, sőt nem ritkán attól meg is fosztatnak: kérdem a t. belügyminiszter urat: hajlandó-e utasítani a törvényhatóságokat, hogy a tisztviselők a mezei munkások és munkaadók között felmerülő vitás esetekben a kérdések elintézésénél részrehajlatlanul, elfogulatlanul és teljesen a törvény szellemének megfelelő igazsággal intézkedjenek?

3. Tekintettel azon körülményre, hogy a mezőgazdasági válságnak az alacsony gabona árakban nyilvánuló szomorú jelensége nem csak a mezőgazdát és mezei munkást sújtja érzékenyen, de az alacsony árképződést határozottan előmozdítja a készárúk felhalmozódását fokozó romániai gabona beözönlése: kérdem a t. kereskedelmi és közlekedési miniszter urat: szándékozik-e intézkedni az iránt, hogy a vámkedvezményekkel és a kormány által nyújtani szokott vámhitellel jövőre visszaélések ne történjenek?

4. Tekintettel továbbá arra, hogy a mezőgazdák és mezei munkásokat ugyancsak közelről érinti, hogy a kész árúk nélkül szükölködő tőzsdei gabona ügyletek korlátlan és adómentes szabadsága a gabonaárak alakulására jelentékeny nyomást gyakorol: kérdem a t. pénzügyminiszter urat szándékozik-e már az őszi ülésszak alatt törvényjavaslatot benyújtani a tőzsde megadóztatása és kész árúk nélkül gabona árúinkat lenyomó tőzsdejátékok szabályozása céljából? (Helyeslés a szélső baloldalon.)

Vajay után pedig *Asbóth* János terjesztette elő a következő interpellációt:

Interpelláció a magyar királyi miniszterelnök urhoz: Jóllehet jelszavai közé emelkedett a politikai párt-harcnak, hogy a tisztelt szabadelvű párt „a kiegyezés egyetlen megbízható oszlopa”, sőt koronkint onnan a „legridegebb közjogi konzervatizmust” hirdetik, mégis minden válság alkalmával, a mely a párturalmat fenyegeti, viszont azzal a fenyegetéssel találkozunk, hogy a szabadelvű párt, vagy legalább annak jelentékeny része át fog menni a függetlenségi pártra. (Élénk derűtség jobbfelől.)

Vajay István: A lapjaik írják minden válságkor!

Asbóth János: és ily értelmű fenyegetések ezuttal a kormányhoz igen közel álló lapokban is olvashatók voltak. Miután továbbá a szabadelvű párt a volt Deák-párt és az egykori balközép egyesüléséből alakult és az utóbbinak vezere ez évi március 11-diki nevezetes és nagyfontosságú nyilatkozatában alkalmat vett magának annak hangsúlyozására, hogy ő elveit, az ugynevezett

bihari potokat soha sem tagadta meg, az 1867-iki kiegyezést tehát elvi alapul soha sem fogadta el. (Élénk derűtség a bal- és szélsőbaloldalon) és miután végre fel kell tételezni, hogy a tisztelt szabadelvű pártban még ma is létezik legalább egy árnyalat, a mely a 67-ki kiegyezéshez, mint elvi alaphoz ragaszkodik (Derűtség a bal- és szélsőbaloldalon) és azt Deák szellemében fenn akarja tartani; mind e szerint pedig a tisztelt szabadelvű pártban a 67-iki kiegyezést illetve legalább három különböző árnyalat konstatalható; egyik, a melyik azt Deák szellemében kívánja fentartani, egyik a mely a legridegebb közjogi konzervatizmust hirdeti, és végre egy álláspont, a mely elvileg még ma is a bihari pontok alapján áll, és azoknak érvényesítésére csak az időszersűséget várja; miután pedig nekünk, a kik a 67-iki alaphoz eleitől fogva állandóan és változatlanul ragaszkodtunk és azt Deák szellemében fentartani kívánjuk, jogunk van ez iránt tájékoztatást nyerni:

Kérdem a tisztelt miniszterelnök urat, ugyis mint a tisztelt szabadelvű párt vezérét, hogy ő a három árnyalat közül melyikhez tartozik és a három közül melyik irányban akarja vezetni a tisztelt Ház jelenlegi többségét? (Hosszantartó zajos derűtség az ellenzéken. Taps.)

Justhék Szolnokon,

Szolnokon *Justh* Gyula beszámolóját úgy tekintik, mint egy jégesőt, mely elemi erővel paskol mindent s aztán rombolást hagy maga után. Ép azért nem is fogadják szivesebben, mint egy jégesőt szokás. S ebből a szerencsétlenségéből Szolnoknak rövid három negyed év lefolyása alatt kétszer is kijutott. Olvasóink bizonyára még emlékeznek arra a kedélyes kudarca, melyet *Justh* ur szeptember havában aratoit Szolnokon, hol sehogyse tudta elmondani beszámolóját a sok csufos közbekialtástól, a kerület többi közsegeibe pedig el se mert menni, mert azokban a közbekialtásokon kívül egyéb is volt kilátásba helyezve. *Justh* urat azonban egy könnyen nem lehet ám lerázni. Olyan, mint a légy, mely makacsul akar visszaröppenni oda, ahonnan elriasztottak.

Justh ur Szolnokról nem akar lemondani. Ha nem is kell ő a szolnokiaknak, a szolnokiak mandátuma azért kell ő neki. Nem egy könnyen engedi ki körmei közül. Azért hát azt fundálta ki, hogy leviszi Szolnokra *Kossuth* Ferencet, remélvén, hogy *Kossuth* Ferenc ajánlása révén majd megint sikerül bekoldulni magát a szolnokiak kegyébe.

A múlt vasárnap tehát nagy népgyűlést hívtak össze s erősen hangoztatták *Kossuth* nevét, hogy e név kösse be a szolnokiak szeméit s e név kedvéért öleljék ismét keblőkre *Justh* urat.

A reggeli első vonattal aztán lement Szolnokra *Justh* képviselő, több Eötvös-Kossuth-*Justh* függetlenséginek hazudott *tükös kormányparti* képviselő társaságában. *Kossuth* Ferenc nem szokván a reggeli folkléshez, lekéselt a vonatról s félórai késéssel érkezett meg.

A vasutnál, ha lehet hinni a liberális ujságíróknak, nagy sokaság fogadta s nagyszámu diszlovas kísérettel egyenes a Seftsik-féle kertbe ment, hol a népgyűlés lefolyt.

A népgyűlés.

A népgyűlést *Gyömörey* Félix nyitotta meg s a függetlenségi párt szakadásáról szólt, javasolván, hogy mondja ki a gyűlés, hogy a különválást, mint *meg nem*

változtatható tudomásul veszi. Első és legszebb céljaul vallja a haza függetlenségének kivívását. *Justh Gyula magatartását helyesli*, s azon függetlenségi árnyalathoz csatlakozik, melynek elnöke Justh Gyula. Reméli, hogy a párt a fenforgó kérdések elintézése után *egyesülni fog*.

Ezután szót emelt *Justh Gyula*. A pártszakadástól szólva igyekezett mentesíteni eljárásukat s azt bizonyította, hogy ők az igazi függetlenségek, nem az anyapárt. Ők a minden áron való ellenzékeskedést nem tekintik főadatuknak, hanem néha bizony a kormányt is támogatják. De azért mégis ők az igazi függetlenségek. (Ne vessz világ ez együgyű ámitáson! Nem tettük volna fel, hogy ilyen ostoba beszédre képes legyen Justh ur, de most látjuk, hogy képességeit tulbecsültük. Szerk.)

Majd Kossuth Ferenc kezdett áradni, hogy menyire sajnálja a szakadást. Ő ahhoz az árnyalathoz csatlakozott, mely *Justh* vezetése alatt áll, mert itt találta atyjának barátait is. (Érted a zsidó Hefi Nácit, kit Kossuth Lajos zsidó volta miatt legtöbbre tartott, Szerk.) Aki azt akarja tudni, hogy a két függetlenség közül melyik az igazi, az nézze meg merre megy Kossuth Lajos fia és azt kövesse. (Kossuth Lajos fia arra megy, amerre legtöbb a pénz, mert Kossuth Lajos fia ép úgy szereti a bankokat — a Kossuth-bankok kivételével, — mint hajdanában Kossuth Lajos. Kossuth Lajos fia arra megy, amerre Tarnóczy irányítja, aki igazán nagy barátja a nép jogainak! Kossuth Lajos fia kész vállalkozni mindenre, amiből hasznot remél, mert pénz az istene. Igazi talián vér. Bizony jobb volna, ha szépen hallgatna s nem hívná ki maga ellen folytonosan az iteletet. Szerk.)

Kossuth után *Kerekes Géza* a néppártnak támadt neki, a következő javaslatot terjesztvén elő: „Tekintettel arra, hogy az ujonnan szervezkedő néppárt az 1867-ki kiegyezés alapján áll; tekintettel arra, hogy a néppárt működése felekezeti gyűlölködésre irányul; tekintettel arra, hogy a néppárt programjának az a része, mely a kisiparosok, kisgazdák és munkások helyzetének javítását, a választási visszaélések megszüntetését célozza, a függetlenségi pártnak régi törekvését képezi s programjában befoglaltatik, — ennél fogva a néppárti mozgalmat, mint az országra nézve veszélyesett eliteli, kárhoztatja és a választó polgárokat az abban való részvételtől ovja”. (Kerekes uram veszedelmesnek tarja a néppártot, mert a 67-es alapon áll. De hát mért o'yan veszedelmes a 67-es alap? Hát nem tudja azt Kerekes uram, hogy a 67-es alapon Magyarország minden jogát ki lehet vinni s amit a függetlenségi párt hangoztat, azt mind el lehet érní. Deák Ferenc ezt nem egyszer hangoztatta. A 67-es alapnak csak az a merev, fejlesztés nélküli, mintegy megkövült fentartása volna káros, melyet a kormánypárt hirdet, az a kormánypárt, melyet az *Eötvös-Kossuth-Justh-féle* hamis függetlenség mentett meg a bukástól. A néppárt a 67-es alapot csak Deák Ferenc fölfogása szerint fogadta el s fejleszteni akarja. Ne tessék tehát becsúszni hazugságokkal bolondítani a népet!

Hazugság az is, hogy a néppárt működése felekezeti gyűlölködésre s a béke felbontására irányul. Hisz a felekezeti gyűlölködés és a béke földulása még abból az időből származik, a mikor a néppárt nem is létezett. Tehát miként idézhette volna elő e szomorú jelenségeket a néppárt? Előidézték azok a kuszipajtások, akik a kormánynál vannak s akiknek hatalmát *Eötvös-Justh-Kossuth-féle* ámitó függetlenség mentette meg. Ugy-e ezeket az urakat nem merik támadni, mert ezek osztogatják a sápot, ezek adnak engedélyt Kossuth ur

eddig létesített és ezután létesítendő különféle részvénytársaságaira, velük tehát a jó viszonyt fenn kell tartani. Magát Magyarország nagy közönségét kérdezzük meg: igaz-e amit Kerekes Géza Szolnokon mondott? Indított-e a néppárt valahol felekezeti harcot? Sült hazugság! A néppárt nem egyszer jelentette már ki, hogy egyetlen felekezetet se zár ki, mindenik jogát tiszteletben tartja, örködik a jogok felett is, ép azért a reformátusokat és evangélikusokat ép oly szeretettel hívja és öleli keblére, mint a katolikusokat. Ugyan, hol az a másvallásu, akit a néppárt visszautasított, akit vallásáért megvetett? Alljon elő! Egy kicsit más-ként áll a dolog. Oly formán van, hogy protestáns atyánkfiai taszitanak el maguktól; a világot se jönnek hozzánk, inkább bemennek a kormánypártba, mint Felső-Eösrön, Bonyhádon és másutt is, hol választás volt. S miért? Talán a néppárt programja veszélyezteteti jogait! Ugyan melyik? tessék megmutatni! Dehogy veszélyezteteti, csak a katolikusok jogait akarja biztosítani, s azt nem tudja elviselni protestáns honfitársaink égő testvéri szeretete. Kik csinálják tehát a felekezeti villongásokat Kerekes uram!

Hazugság az is, hogy a néppárt programjának az a része, mely a kisgazdák, kisiparosok és munkások helyzetének javítását célozza, benn van a függetlenségi párt programjában is. Nincs benn! Vagy ha benne van, hát mért nem sürgette a kormányt a szóban forgó osztályok érdekeinek védelmére? S miért nem kötötte hát legalább emez érdekek támogatásához a polgári házasságra vonatkozó szavazatát? Hogy milyen nagy barátja a kisgazdák ügyének a *Justh-Kossuth-féle* sakter-függetlenség, legjobban kitünik abból, hogy a gazdák országos tanácskozásán, mely a mult héten folyt le Budapesten, a sakter-függetlenségből *egyetlen képviselő se volt jelen*, világos bizonyossággal annak, hogy őket a gazdasági kérdések nem érdeklik. A függetlenségi párt és a többi párt a kisgazdák, kisiparosok és munkások ügyével csak a legujabb időben foglalkoztak egy keveset, a tessék-lássék kedveért, mert tapasztalták, hogy a néppárt programjának ez a része igen kedvező fogadtatásra talált országszerte. Tehát most se a szegény nép iránt való szeretetből, hanem *számításból* tették e kérdéseket megbeszélés tárgyává.

Ismételve arra figyelmeztetjük tehát a sakter-függetlenséget, hogy ne ámitsa a népet, ne hazudozzék neki.)

Végül azt határozták, hogy a düledező függetlenségi párt támogatására Szolnokon *pártlapot indítanak*. Midőn ezt jelezzük, egyuttal figyelmeztetjük a szolnokiakat, hogy azt az ujságot el ne fogadják, meg ne rendeljék, sőt ha ingyen küldenék, akkor is dobják ki a házukból, mielőtt elolvassák, mert a rossz iratok észrevétlenül megrontják az embert.

A liberális ujságok azt írják, hogy a fenti javaslatokat a népgyűlés ellenmondás nélkül elfogadta, azaz helyeselte Justh Gyula képviselő magatartását, bizalmat szavazott neki, *elitélte a néppártot* és határozatot hozott hogy a Justh-féle kóser-függetlenséget meggyeszer szervezni fogja. S hozzá fűzik ugyanazon ujságok, hogy ezzel a *néppárt Jász-Nagy-Kun-Szolnok megyében meghalt*.

Nagyon fájna szívünknek, ha így volna. Reméljük azonban, hogy nincs így. A jó jász nép szive mélyeig vallásos s hitet nem engedi, ha verét kell is öntenie érte. Azok a határozatok csak úgy hozathattak, hogy a *nép* nagyrésze tudomással se birt róluk, csak az a 60-70 erőszakoskodó, kik az asztal körül voltak s min-

dent helyezeltek, a mi liberális, mert a liberálizmus élteti őket.

A szolnokiak nagyrésze azonban, kik a mult őszszel Justh Gyulát oly megérdemlett fogadtatásban részesíték, nem lehet oly következetlen, hogy most meg helyeselje azt, amit akkor helytelenített. Hisz nem liberálisok ők, hogy mindennap másként cselekedjenek! És ha föltevésünk helyes volna, vagyis ha Szolnok városának derék polgárai nem értenek egyet a mult vasárnapi határozatokkal, akkor ne hagyják annyiban a dolgot, hanem tiltakozzanak a nevükben hamisan hozott határozatok ellen, írják meg Kossuth Ferencnek, hogy nem értenek egyet a mult vasárnapi népgyűléssel s törhetetlen hűséggel ragaszkodnak a néppárthoz! E kijelentést aztán írják alá a választók közül mindazok, kik a mi elbarátaink és a maguk pártjának hívei s így küldjék el Kossuthnak.

A Justh-féle hamis függetlenség sokat vár a mult vasárnapi szerepléstől! azért mint halljuk Kossuth Ferencet több kerületbe is le akarják vinni, hol a függetlenséget veszély fenyegeti. Legközelebb Komjáthy Béla kerületbe szándékoznak lemenni, hogy a Kossuth név erejével meghódítsák a *devecserieket, somlyóvásárhelyieket és borszöröcsökieket* is és visszatereljék Komjáthy uram dicső potrohájának boldogító árnyékába.

No csak menjenek, ott majd megfelelik őket!

A kudarc.

A szolnoki kerülethez tartozik Rákóczi község is. Népe derék, becsületes, vallásához hű, melynek hitelveit áruba bocsátani nem szokta.

Justh uram, Papp Elek és Tóth János képviselők társaságában kiment vasárnap délután Rákóciba, beszámolóját megtartani. Kossuth nem ment velük, mert rossz hírek jöttek a rákóciak hangulatáról. S a hírek nem is voltak tulzottak. Justh beszámolója közben a hallgatóság egyre a néppártot éljenezte. Minden szavát ellenmondással fogadták. A viharos és folyton tartó közbeszólások között ilyenek is voltak hallhatók: „*Coki innen! Hord el az irhádát, mert kifejtünk belőle! Ne cigánykodjék annyit, hisz most is hazudik! Nem tesz többet bolonddó. Eladott bennünket a kormányának! Abcug függetlenség! Le vele! Nem kell! Nem hallgatjuk meg! Eljen a néppárt!*” Szakadatlanul ily közbekiáltások kísérték Justh szavait úgy, hogy beszéde valóságos feleselés volt közte és a hallgatók között. Részt vettek a vallástalanság apostolának megszapulásában a derék rákóci nők is, hogy az Isten éltesse őket! Jól tettek! Justh végül azzal fejezte be beszédét, *ha a polgári házasság behozatala bajt hoz s egy év múlva is azt fogják a rákóciak mondani, leteszi mandátumát.*

A kérdés sarka azonban azon fordul meg, hogy mit tart Justh ur bajnak? Mi vallásos emberek a vallástalanság terjedését is bajnak tartjuk, Justh ur ellenben ebben bajt nem lát. A függetlenségiek nagy része előtt csak az a baj, ha valamely koncot nem kaphatnak meg az államtól. A rákóciak gondolkozása tehát egészen más irányu, mint Justh uré, mert ama dicső polgártársaink a vallásosság ösvényén járnak, Justh ur pedig a vallástalanság iránytűjét követi, s azért soha se fog bajt látni abban, amit a rákóciak bajnak néznek. Különben meg egy kicsit hosszú terminust kért. Hisz a polgári házasság életbeléptetése után egy évre mandátuma ugyanis letelik. Vagy talán azt hiszi, hogy még egyszer megválasztják? No csak lesse!

Justh után Papp Elek próbált szólani, de az ő beszéde alatt a zaj még nagyobb erővel tört ki: „*Pogányokká akarnak minket tenni!*” kiáltozta a derék nép, s bizony Papp Elek szavára se hitte el, hogy éppen

megfordítva, a vallásosság védelmére fundálták ki a polgári házasságot.

Tehát Justh ur számítása most se sikerült, a kirándulás vége megint csak kudarc lett.

Hála Isten!

Igy kell ezekkel az urakkal elbánni! Ha ők a népet, a nép akaratát mibe se veszik, a nép is csak úgy bánik velük.

Éljének a rákóciak!

Legyünk résen.

A ki csak némileg figyelemmel kíséri a mai kormányrendszer viselkedését, lehetetlen, hogy fel ne tűnjék neki az a lázas idegességgel való ide-oda kapkodás, melylyel tehetetlenségét elpalástolni igyekezik s mind ennek dacára mégis lépten-nyomon akadályokba csetlik-botlik, akár csak a kaptás ló.

Egész uralkodása alatt nem tett semmit a nép javára, ellenben reá erőszakolt oly törvényeket, melyek káros voltaknál fogva se testének se lelkének nem kelletnek. Miért? Mert hát a kormánynak elkényeztetett gyermekei a pöffeszkedő vuklis zsidók érdeke úgy kívánja.

Ezek már annyira hatalmukban tartják a kormányt, minha csak az a jelszó járná: *mindent a zsidókért — és semmit a népért!* Vagy talán úgy is van? A látszat legalább ezt igazolja. Legyen azonban bármiként a dolog, ha visszagondolunk azon időkre, midőn a polgári házasságot törvénynyé emelték, ez a betolakodott kaftános banda a mily kihívólag viselkedett, — önkénytelenül arra a gondolatra jut az ember, miszerint kell, hogy valaki ezen pöffeszkedő jargonhad háta mögött álljon.

Mindennek dacára ez a zsidókat dűdelgető kormány annyira lejárt, annyira kielte már magát, hogy élete ma már csak tengődés, csak haláltusa.

Ő maga is tudja, hogy napjai meg vannak számlálva, csak azt nem tudja, mikor áll be a végső krízis. Azért legyünk hát résen!

Ez két okból szükséges. Először, hogy készületlenül ne találjon a krízis. másodsor pedig azért, mert szt. hitünket megvédenünk kötelességünk. S ha valaha, — úgy bizonyára a jelen válságos időkben kétszeres éberséggel vigyázzunk, mert könnyen megeshetik, hogy rövid idő múlva új választások lesznek.

A zsidók, mint a 20-ik számban közölt lipótvárosi névtelen level bizonyítja, már is szervezkednek. Ha pedig szervezkednek, ez bizonyára nem azért történik, hogy nekünk édes magyar népem, segítsenek, — hanem hogy valamely újabb fuffanggal új hurkot vessenek nyakunkba. Ez oly világos, mint kétszerkettő négy és ezért szükséges, hogy résen legyünk.

Ha ma vagy holnap megindulnak a választási mozgalmak, biztosak lehetünk, hogy a kaftános jargonhad minden követ meg fog mozdítani célja kivitelére.

Tele beszélnek fülünket, (ha ugyan meghallgatjuk) a legraffináltabb hangzatos hazafias szólamokkal. Oly műértőleg döngetik lapos mellüket, akár ha csak ebben jártasságukat már Botond ósapánkkal Bizanc kapuján produkálták volna. A hol ez se használ, folyni fog a bor, sör és a lélekölő pálinka, — megnyílnak az ég — akarom mondani a „Khón-Khóbik“ wertheim-kasszájának csatornái és hullni fog a bankó-eső.

Kedves hitrokonok! A Krisztus sz. véérére kérlek, álljatok végre a tizenötödik órában talpra, dugjátok

he füleiteket, hogy ne is halljátok a kigyó csábító szavát; ne higgyetek az ördögnek, ha mindjárt a csillagos eget igérré is oda. Szegényítsétek meg azokat a zsidó dédelgő főurakat, kik ősi sz. hitüket egy kategóriába helyezoi nem állották a zsidó talmuddal. Oh! bár csak ezek az urak csupa lojalitásból segitenék nekik a tollas bugyrot is cipelni.

Legyünk hüek ahhoz a zászlóhoz, melyet Szekesfehervárott bontottak ki és ettől ne tántoritson el se fenyegetés, se vesztegetés. Működünk közre annak diadalra juttatásában mindnyájan, ifju és agg, férfi és nő, szegény és koldus. Mit is mondott Petőfy? A férfi vérrrel — a nő könnyel! Én is azt mondom tehát, ki tettel, ki ésszel, ki pedig pénzzel, végre pedig ezenfelül mindnyájan *imával*.

Itt azonban akaratom ellenére meg kell allapodnom. Önkénytelenül jutnak eszembe Napoleon szavai, ki azt állította, hogy a hadviseléshez három fődolog szükséges: t. i. először pénz, másodsor pénz, harmadsor is pénz. Én is azt mondom, hogy celunk kivitelében az Isten áldásán kívül nekünk is e három eszközre van szükségünk.

Hogy miért szükséges a pénz, azonnal megmagyarázom.

Eszméinket ugyanis csak a sajtó utján lehet a legsikeresebben terjeszteni; minek következtében szükséges, hogy az ily érdekeket szolgáló lapok minél szélesebb körben legyenek elterjedve. Ha pedig azt akarjuk, hogy minél szélesebb körben legyenek ismeretek, minél hozzá férhetőbbekké kell őket tenni, vagyis minél olcsóbbra kell előfizetési árukat szabni. E tekintetben kedves lapunk szerkesztője megtette a lehetőt, úgy, hogy az árral alább szálni már teljes lehetetlenség. Igaz, hála Isten! a siker se mondható meddőnek, mert van tizenh. tezer előfizetője; de lehetne még egyszer annyi, ha még jobban terjeszthetnők.

És nem lehetne? Vizsgáljuk csak kissé a dolgot. E sorok írójának alkalmá nyílt, hogy a kedves lap ügyeivel kissé behatóbban foglalkozhasson, azt bátran állíthatom, hogy igen is lehetne. De hogyan?

A kormány zsoldjában álló lapok valósággal szórják a nép közé erkölcsontró, maszlagos termékeiket. Csakhogy azok könnyen tehetik, mert az elszórt példányokért a *kormány* vagy pedig a *vuklis had* triplán kárpótolja őket. Minekünk hasonlókpen kellene tennünk. A példát, mely az ellenségnel úgy bevált, követnünk kellene nekünk is. Segits magadon s Isten is megsegít, mondja a közmondás. Ezt első sorban úgy értelmezem, hogy azon gyűjtők, kik fáradságuk fejében tisztelet, vagy jutalom példányt igényelnek, ezen igényüktől elállva, azt elengednek. Itt már egy kis összeg maradna meg, melynek ellenében aztán a szerkesztőség ingyen küldözhetne lapokat oly helyekre, *hova azok még nem járnak*. Továbbá ha nem is miad egyikünk-től, de bizonyára egyik-másiktól kerülne pár krajcár, melyet a sz. ügy érdekében nélkülözhetne. Cseppekből lesz a tenger!

Erős meggyőződésün, hogy az ilykép kamatoztattott tőke celunk előnyére busás gyümölcsöt hozna.

A katolikus társulatok, mint a Szent-István, Szent-László stb. társulatoknak 4—5 száz példányt kellene tartaniok, melyeket különösen a protestáns vidékeken szétszórtan lakó katolikusok kapnának. A főuraknak egy katolikus hírlapirodalmat pártoló kört kellene maguk között létesíteniök, mely megküldetné a „Magyar Néplapot” az ország minden korcsmajának, minden pálinkamérésének, minden vendégfogadójának,

minden borbély üzletének, minden fürdőjének, minden cukrászatának, minden munkás körnek, egyesületnek, társulatnak, kaszinónak stb. hogy föl ne faljon bennünket a pogány irányu szocializmus. Végül főpapjaink nagyon sokat lendítenének a hitéleten, ha járatnák e derék lapot összes tanítóik részére, ama kötelezettséggel, hogy átolvasás után házról-házra adnák a közsébe. A tanító-ság szelleme miatt is ödvös, bőven gyümölcsöző áldozat lenne ez, mert fájdalommal kell bevallanunk, az átkos *szabadelvűség* azok táborát is nagyban mételeyezi. A tehetősebbek, kiknek cselédek vannak, járassák cselédök, alattvalóik, alkalmazottiak számára.

Szóval tegyen meg mindenki annyit, amennyit csak tehet.

Legyen mibennünk annyi áldozatkészség, amennyi van a zsidóságban, akkor aztán nem nyomhatnak el.

Működünk közre a cél kivitelében *mindnyájan*, ki tettel, ki ésszel, ki pénzzel, de végül mindannyian *imával*. Mert csak így lesz áldás, így lesz siker fáradozásainkon.

Minden eshetőségre pedig legyünk résen!

Jelszavunk legyen: *Isten! Király! Haza!*

Éljen a néppárt!!

L. J.

TÁRCA

Füleken.

(1889.)

*Tökölgyék vívták ezt a várat,
Erő helyett alkalomra vártak.
Lett alkalom . . . egy áruló támadt,
S Tökölgy-had a várromba árad.*

*Volt alkalom, mert áruló támadt;
Hős Kohári arcában elsápad.
Hitvány szolgál, de nem nemzetbeli,
Urát s a várt bilincsre vereti.*

*Öggyelegve itt a romok között,
Látom a hőst amint megütközött;
Látom aztán rabbilincsen rabul, —
Istenéhez irgalomért jajdul.*

*És látom Munkácson Istenében bizva,
Imádságos énekeit írja. —
Köny csordul ki két szememből itten,
Hisz ma már csak kevésnek kell Isten.*

*És nagy ember lett újból Kohári,
Tudja világ, hiszik barátjai;
Ahol annyit imádkoznak érte,
Örökös lesz Füleken emléke.*

Telgárti Lipót.

HIREK

A király szeptemberi programja. Ő felsége ez idén valamivel kevesebb időt tölt a hadsereg záró hadgyakorlatain, mert szeptember első hét napján át Németországban, *Stettinben* fog időzni, a hol résztvesz a nagy német hadgyakorlatokon, a melyek alkalmával két-két hadtest fog egymással szemben állni és a melyek majdnem ugyanolyan arányu hadgyakorlatok lesznek, mint a kőszegi hadgyakorlatok. Stettinből a király alkalmasint *Swinemünde*-be is elmegy az ott tartandó hajóraj szemlére. Onnan — habár véglegesen még nem határozták el — valószínűleg a *galíciai* hadgyakorlatokra megy, azután a *Bánffy-Hunyad* környékén tartandó nagy hadgyakorlatokra megy, ahol őt napig lesz. Itt a *Walstädten* János báró tábornagy vezénylete alatt álló temesvári hetedik és *Galgóczy* altábornagy vezénylete alatt álló nagyszabeni 12 ik hadtest fog egymás ellen küzdeni. Innen a király *Alesuthra* megy az ott tartandó nagy lovassági hadgyakorlatokra, a melyek alkalmával két lovassági hadosztály fog egymással szemben állni.

A bécsi katolikusok a nuncius mellett. Azon otromba sérelem következteben, melyet Bánffy miniszterelnök ő szentsége követé ellen elkövetett, a bécsi katolikusok nagygyűlést tartottak, mely bizonyára édes vigaszul szolgál pápai követnek Bánffy sértéseivel szemben. Erősen kiköttek a bécsi katolikusok Bánffy ellen, ki az egész katholicizmust megsértette s a sérelem megtorlását követelik. Kálnoky már elvesztette büntetését, megbukott, de Bánffy még uralkodik. Kifejezték Agliardi nuncius személye és a Szentszék iránt való ragaszkodásukat. Végül a következő határozati javaslatot fogadták el:

Bécsváros katolikus lakossága mélyen sajnálja az Agliardi nuncius ellen elkövetett gyalázatot, s azt a határozott reménységet fejezi ki, hogy jövőben nem fogják megzoritani a nunciatura szabadságát egyházpolitikai természetű kérdésekben.

Éljenek bécsi katolikus testvéreink a bátor fölépésért! Azonban mi nekünk lett volna ám kötelességünk ezt megtenni, mert a sérelem nálunk esett meg. A magyar miniszterelnök követte el. Mi azonban egészen úgy viselkedünk, mintha közönyös volna reánk nevezve a pápaság képviselője. Dicséretes kivételt egyedül a pozsonyi néppárt képez.

Balázsfalvai ünnep. Mihályi Viktor balázsfalvai görög kath. érsek ő nagyméltóságát a folyó hó 26 án iktatták be érseki székébe. A beiktatás nagy fénytel ment végbe. Képviselve volt Alsó-Fehér megye színe-java az ünnepségen, mely reggeli 8 órától 1 óráig tartott.

Ünnepség a papnevelőben. A budapesti növendékpapság magyar egyházirodalmi iskolája 1895. évi június hó 3-án alapítási ünnepségét tartja a központi papnevelő I. emeleti dísztermében az intézeti ének- és zenekar közreműködése mellett. Kezdeté délután 4 és fél órakor.

Szeless szabadon. Szeless Adorjánt, a Hentzyszobor elleni merénylet állítólagos elkövetőjét a francia hatóságok szabad lábra helyezték s nem szolgáltaták ki a magyar kormányoknak, mert a nemzetközi szerződések szerint a politikai bűnösöket nem tartoznak az államok kiadni. Szelessért különben Pázmándy Dénes

képviselő járt közben a francia külügyminiszternél s ő neki köszönheti Szeless szabadságát.

Jutalom a magyarságért. A vallás és közoktatásügyi miniszterium 300 tanítót és tanítónőt jutalmazott meg egyenkint 50 frral a magyar nyelv oktatásában tanúsított buzgóságukért. — Ez összesen 15 ezer forint. A mult heti bécsi löversenyek legmagasabb díja pedig 57 ezer forint volt. A leggyorsabb inu ló ennyit emelt el. Tehát mi 300 tanító egy esztendei fáradságát nem becsüljük fel annyiba se, mint a bécsiek egy ló negyedórai futását!

Adakozás a nagy-emőkei és csehi templomok javára.

Adakoztak: Horváth József Malombáza (Sopronm.) 5 frt. — *Fehér Ede gyűjtése, Kecskemét:* 3 frt 80 r. — *Füredi Márk gyűjtése Lási:* 3 frt 40 kr, Tóth Péter Guna 1 frt 80 kr, Kaprivicsanecz Istvan Ráckeve 10 kr — *Borsits József gyűjtése. Sorki-Major:* 5 frt. Vadas Etelka M.-Radna 20 kr, Halmi Cecília ugyanott 50 kr, Alattyáni olvasókör 1 frt, dr. Herald Ferenc Budapest 1 frt, Klinkay János Nyiregyháza 3 frt, jászladányi Mária-társulat pénztára 5 frt, N. N. Jászladány 1 frt.

Nagy-Emőke, 1895. május 31. Horváth Rezső, plebános.

Segélyezésül. A mult héten 10 frt 50 kr. kíséretében a következő sorokat vettük: „*A kalocsai érseki megye Miske-kerület papsága hős testvéreinek, ftdő Lepsényi Miklósnak a „Magyar Néplap“ szerkesztőjének javára 10 frt 50 krt küld segélyezésül.* A nevezett kerület ft. papságának szívünk mehatottságával mondunk köszönetet, a kegyes segélyezésért ép úgy, mint a jól eső részvétért.

Tengerbe fult kivándorlók. A *Dom Pedro* nevű gőzös, mely mult szombaton indult el sok kivándorlóval és áruakománnyal Havreból La-Platába, a spanyol parton hajótörést szenvedett; a hajón levők közül *száztizen* meghaltak. A kapitány és huszonöt matróz megmenekült. Az elpusztult utasok legtöbbje olasz volt, de néhány német és több svájci földműves is utazott a hajón.

A leggazdagabb eladó leányok. Jelenleg a leggazdagabb eladó leányok a new-yorki Rockefeller nővérek: Alta és Edith. Mindegyiknek körülbelül 70—80 millió forintnyi vagyonuk van és e mellett nagyon takarékos, házias leányok, a kik nagyon egyszerűen élnek. Az egyik huszonhárom, a másik huszonöt éves. Házasságukat jellemzi, hogy közös hálószobájuk és szobaleányuk van s hogy a szobaleánynak alig van mellettük valami más dolga, mint a szegények számára adott ajándékokat át-szolgáltatni.

Nagy sertésvész. A kőbányai sertéstelepen veszedelmes kór ütött ki, mely ezrével pusztítja sertéseket s érzékeny csapást mér országunk közgazdasága ez ágára. Eddig vagy ötezer disznó hullott el s a vész egyre tart. A kivitelt és behozatalt miniszteri rendelettel meg kellett tiltani, nehogy a kór a vészmentes vidékekre is átragadjon. Ha azonban csak Kőbányára szorítkoznék is, akkor is jelentékeny kárt okozhat, mert a kőbányán több sertés szokott tartatni százezer darabnál s egy szép részük hizlatt. Az érdekelték a legkomolyabb aggodalommal tekintenek a jövő elé.

Katholikus körök. *Somogy-Mesztegnyén* kath. kör van alakulóban. A kör alelnöke az uradalmi ispán, titkára az uradalmi ellenőr, pénztárosa egy iparos, háznagya pedig a *körjegyző*. — A *köszegi* kath. polgári kör első közgyűlését a múlt vasárnap tartotta a kör tagjainak tömeges jelenlétében. Major János prep.-plébános id. iglenes elnök lelkes megnyitó beszéde után válaszolt az alakuló közgyűlés által kiküldött szervező bizottság eddigi működését, majd Schlapfer Pál ideigl. pénztáros adja elő a kör eddigi bevételeit és kiadásait. A *vasvármegyei* kath. kör f. évi rendes közgyűlését június hó 4-ikéről ugyanazon hó 6-ára tették. minthogy éppen 4-én van Szombathely környékén a bérmálás és így a tagok a megjelenésben akadályozva volnának. — A *veszprémi* kath. kör a múlt vasárnap tartotta alakuló közgyűlését a tagok tömeges jelenlétében. Perényi Antal üdvözlő beszéd után Németh János beszámolt a kör előkészítő bizottságának működéséről, mire a tisztikart választották meg. Elnök lett *Vogronics* Antal apátkanonok; alelnök: *Perényi* Antal; jegyző: *Németh* János papnev. aligazgató; aljegyző: *Farkas* Antal; pénztárosok: *Takács* József gimn. igazgató; ügyész: dr. *Köszeghy* József; háznagy: *Györgyi* Lajos; könyvtárosok: *Szanyi* István. Majd megválasztotta a közgyűlés a választmányt is, mely áll 24 rendes és 6 póttagból.

Csodarabbik Máramarosban. A belügyminisztérium tiltó rendelete alapján Lónyay főispán nemrég kitoloncoltatta Máramarosból *Hager* galíciai ugynevezett *csodarabbit*. Jóllehet, hogy a tiltó rendelet ma is fennáll s ilyen kuruzsoló rabbiknak ma sem volna szabad az országba jönni, mégis a kitoloncolt rabbi testvére, ugyancsak *Hager* nevű rabbi, Borsza községben s *Chodorodov* nevű sógora Petrova községben telepedett le. A hatóságok félrevezetése céljából, mint dászkalók (tanítók) kértek letelepedési jogot, de azért mint csodarabbik működnek és ünnepeken valóságos bucsujárás van a községekbe. A községek előjárásai most a főispánhoz fordultak, hogy szabadítsa meg őket a népet fosztogató és ámitó csodarabbiktól.

Hogy fogják az angol katonákat? Angliában, ahol tudvalevőleg nincs hadkötelezettség, ugyancsak cifra ígéretekkel fogdossák a katonákat „Her gracious Majesty” zászlói alá. Az ilyen „verbungolás” nyilvánosan a napilapok útján történik. A minap is megjelent néhány angol ujságban egy toborzó, a mely a következő eredetű szövegű: „Száz ujoncot keres Pomfrett őrmester, barkingi toborzóemester. Derék és hű fiukat, a kik a 44. és 56. sz. ezredben fogának szolgálni. A negyvenégyesek jeienleg Fermoyban, Irlandban állomásoznak, ahol oly boldogok, akár megannyi lord, s ahol idejüket halálszattal, csónakázással, krikettjátékkal, céllövészettel, s mindenféle egyéb mulatsággal töltik el. Az ötvenhatosok pedig most Indiában vannak, a katona-paradicsomban, ahol minden katona külön szolgát és felesége külön szakácsnét kap. Reggel két óra egzercérozás, — s a nap többi része a tettek. S hozzá oly országban, a mely a legváltozatosabb szórakozásokat nyújtja a katonának. Most van itt az ideje, hogy felesapjatok, ha jó tisztetek, jó menázsit, jó italocskát, jó ruhát, jó lakást, jó fizetést, jó társaságot és sok mulatságot akartok!” — E felhívásból ítélve, Angliában mégis csak gyöngyélet lehet a katonáknak.

A cápa. Aki a cápát csak névről ismeri az is tud annyit róla, hogy rendkívüli falánk állat, melynek gyomra egyformán bevesz halakat és hajókötélet, kenyeret és csizmasarkot, pamukendőt és pipaszurkálót stb. Akaratlanul is *Kossuth* Ferenc gyomra jut eszünkbe ha a cápára gondolunk, mely szintén mindent meg tud emész-

teni. A népjog-tipró Tarnócy-féle gyárnál is meg tud maradni, az Egyetértésben meg a függetlenségi fenegyereket tudja játszani akárhol fordul meg mindenütt apjának érdemeit emlegeti s napszámra iránta való kegyeletét fitogtatja, másrészt meg iratait és butorait is handlők kezebe juttatja; beszédeiben a nép előtt nagy hangon kiáltozza, hogy a nép ki van szolgáltatva mindenféle szédülő vállalatoknak, amelyek sokszor kiszarolják, hanem azért ő is igazgatója lett egy oly vállalatnak, a mely iránt a magyar nép már rég elvesztette bizalmát, melyek csak a részvényesek érdekeit szédülő alapszabályaiknál fogva inkább kárára vannak a népek, mint hasznára. De hát pénzért mindent meg lehet tenni ugy-e Kossuth ur? Hanem ugy látszik még mindig kevés Kossuth pénze, mert legujabban még egy új biztosító társaságot is alapított „*Hazánk általános biztosító részvénytársaság*” címen s arra hívja fel hazánk népét, hogy most már ennél biztosítsanak, ne másikkal. Ej, Kossuth Ferenc ur, valóban sok pénzre van szüksége önnek. De a pénzszerezés eszközeit nem ártana ám egy kissé megválogatni s csak olyan társaságokat kellene alapítani, melyekre nem önnök, hanem a közönségnek van szüksége.

Adományok az arcai Jézus Sz. Szíve templomára. Szilágyi Balázs Sümeg 1 frt 20 kr. Szkoklik Ferencné Csernye 1 frt. Sipos János Németh-Szölgvény 50 kr. Ugor Antal Nagy-Kanizsa 1 frt. Samu János Lázi 20 kr.

Egyházi szerek, templomi zászlók és lobogók stb. bevásárlására ajánljuk **Gavora József** egyházi szerek műintézetét Budapest várczi-utca 17.

Állást keres. Tamasz nélkül álló özvegy kántorné papi háznál gazdaasszonyi, vagy éltetésb uri nőnél házfelügyelőnői állást keres. Cim: özv. *Mezey* Jánosné Kun Sz. Márton.

A lourdesi csodaforrás viz eddigi megrendelőit, valamint azokat is, akik még nem rendeltek, de óhajtanak birni, figyelmeztetjük, hogy a megrendelési cím folyó május hó elseje óta: **Stampfl Gusztáv, Budapest, VIII, Gólya-utca 28.**, akinél *Lourdesi*, valamint *egyéb szentszobrok*, *valódi jeruzsálemi olvasók*, ugyszinte az „*Élő Rózsafüzér*” és „*Mária társulatok*”-nál használatban levő: *Szent titkok fehér és háromszínű papíron*, *szent titkok szép képekben*, *felvételi könyvek*, *sorsolási ívek*, *utasi árok a: alakításra, alapszabályok stb. stb. kaphatók.*

Szent-György-Ábrány (Szabolcs, vasút, Debreczenhez közel) rk. kántortanítói állomására, melynek jövedelme szép, családi lakáson és melléképületeken kívül pénzürtékben 550 frtra tehető, 1895. június 15-ére pályázat hirdettetik. Kérvények 1895. június 14-ig Králik Ferenc rk. lelkészhez küldendők; a választásra személyes megjelenés szükséges.

HITBUZGALMI ROVAT

Caracciolo sz. Ferenc,
az alsóbbrendű szabályozott papok testületének
alapítója.

Junius 4.

1859 november 6-án a legfölségesebb Ol-táriszentség imadására és a szegény templomok egyházi szerekkel való ellátására Budapesten

egyesület alakult, az „Oltáregyesület.” Ez egyesületet az akkori bíboros hercegprímás, főmagasági és főtisztelendő Scitovszky János esztergomi érsek, aki ugyancsak 1859. november 6-án aranymiséjét tar.ó, jóvahagyta.

Ez egyesület fennáll mai napig.

Megalapítója a boldog emlékü Trautwein N. p. János kegyesrendi tanár, gymnaziumi igazgató, házfőnök, rendi kormánytanácsos, ki 1893. október 5-én ugyan az Urban elhunyt, de az Oltáregyesület erős alapon állva, halála után is fennmaradt. Az új igazgató ft. Kántor Károly, esztergomegyházmegyei áldozó pap, a lángbuzgalmu alapítónak méltó utóda. Szemei előtt tartva az Oltáregyesület fölséges, angyali célját, mindent megtesz, ami az egyesületnek megzárulási-ára és minél szelesebb körü elterjedésére szolgálhat. Működésében egyházmegyéként az egyházmegyei megbízottak segítik; nem különben a központi bizottság, valamint községenként a terjesztők. A központi bizottság áll 1 elnöknőből, 1 másod elnöknőből, 1—1 tollvivőből, pénztárosból s néhány tanácskozó tagból, az ülnökhölgyekből.

Az Oltáregyesületnek tagjai 3 félék. Vannak 1 rendes tagok, vannak 2 résztvevők és vannak 3 jötevők.

1. Rendes tagok azok, akik minden hónapban egy-egy órát az Oltáriszentség imadására fordítanak és évenként az Oltáregyesület céljaira legalább 12 krajcárt adakoznak. 2. Résztvevők azok, akik az Oltáregyesület céljaira évenként legalább 2 frtot adakoznak, de az imadási órára magokat nem kötelezik. 3. Jötevők végre azok, akik adakoznak ugyan, de sem az evi adakozásra sem az imadásra magokat le nem kötik.

A rendes tagok a hónapnak bizonyos napján, minden hónapban ugyanazon napon, a napnak lehetőleg mindig ugyanegy órájában imádják az Oltáriszentséget pl. a hónap 3-án, 4-én, 5-én délelőtti vagy délután, 5-től 6-ig; vagy 6-től 7-ig. avagy más tetszés szerint választott órában.

Az imadást lehet otthon is, a kora hajnali, vagy késő esti órákban is végezni.

A mezei munkával foglalkozók, akiknek az időjárásból kell alkalmazkodniuk; a kik épp azért a nap órájához annyira nem ragaszkodhatnak, az imadást a kitűzött napnak bármely órájában végezhetik, sőt ha ez is nehezükre esik; elvégezhetik az imadást vasárnap is.

Az Oltáregyület havonként egyszer közös istentiszteletet, közös imadást tart.

Az Oltáregyesület a szegény templomokat egyházi szerekkel és ruhákkal is iparkodik ellátni,

mert bizony vannak szegény templomok, ahol a legszükségesebb ruhák és egyházi szerek is hiányzanak. Ez egyházi szereket az Oltáregyület tagjainak kegyes adománypénzein veszi; az egyházi ruhákat pedig lehetőleg az egyesület női tagjai varrják, himezik, kötik.

Valóban angyali cselekedet, amit az Oltáregyesület művel. Az angyalok imádják az Ur Jézust, az angyalok szolgálnak az Ur Jézusnak.

Rajta hát, keresztény lélek. Krisztus hive! Vállald magadra az angyalok munkáját. Lépj az Oltáregyesület tagjai közé.

Az anyaszentegyház az Oltáregyesületet bucsukkal gazdagította.

Teljes bucsut nyer a rendes tag, a) Urnap nyolcada alatt bármely napon, b) minden hónap első csütörtökén, c) a hónap tetszés szerint választott napján, d) febr. 2 — márc. 19 — márc. 25 — június 24 — jun. 29 — aug. 15 — szept. 8 — nov. 1 — nov. 2 dec. 8 — dec. 27. a társulatba lépés napján, a halál óráján, természetesen töredelmes gyónás és méltó áldozás mellett.

Oltáregyesület először 1840-ben Brüsszelben keletkezett.

Az Oltáriszentség imadására különben már a 16 ik században is alakult egyesület. Ez azonban feladatául csak az Oltáriszentség folytonos imadását tűzte maga elé, a templomokról való gondoskodás nem tartozott hozzá.

Ez egyesületnek megalapítója Caracc'olo sz. Ferenc.

Ferenc 1563 október 13-án az Abruzzo hegységben született.

Szülei előkelő nemesek, jámborok, istenfélők voltak. Jámborságban, Isten félelmében nevelték fiukat is. Ferenc elő is haladt az erényes életben is, de a tudományokban is. Kiválóan tisztelte a bold. Szűzet és nagy szeretettel vonzódott az Oltáriszentségben jelen levő Ur Jézushoz. Minden szombaton böjtölt, mint a bold. Szűznek napján. Az Oltáriszentséget naponként imádtá, a bold. Szűz tiszteletére is végzett naponként ajtatósságot. Ez ajtatósság jutalmául mintegy, az Ur Isten oly tiszta szívvvel áldotta meg, hogy a legcsekélyebb szemérmes sértő szó is igen meg-szomorította.

Szeretle a szegényeket is. Édes atyjától folyton alamizsnát kért és azt a szegényeknek adta. sőt magától az ételeket is elvonta, hogy azokat a szegényeknek adhassa.

22 éves korában himlőbe esett. Állapota aggasztó lett. Ferenc az Ur Istennek ajánlá fel életét. A földi dolgok hiúsága, a mennyei javak

végtelen becse foglalkoztatta elméjét. Ezekről elgondolkozva elhatározta, hogy ha felgyógyul egyedül az Ur Istennek, önmaga és mások lelki üdvösségének fog élni. Ez elhatározását ünnepies fogadással meg is erősítette.

Felgyógyult. Szülei engedélyével Nápolyba ment a hittudományok elsajátítása végett. Tanulmányait kitűnő sikerrel befejezván, pappá szenteltetett.

Volt papi társulat, amely a fegyencek, a gályarabok gondozásával a halálra ítéteknek elkészítésével foglalkozott. Ferenc e társulathoz csatlakozott s abban a keresztény szeretet munkáiban buzgólkodott.

1588-ban Adornó János Ágoston a világot elhagyva, pappá lett. Ez Garacciolo Fabrice, nápolyi kanonokkal és Ferencel oly papi társulat alapításáról tanácskozott, a mely a szemlélődő életet a munkás élettel összekössék.

Tervöket jól átfontolandók a kamalduli szerzetnek kolostorában 40 napi lelkigyakorlatokat tartottak, imádkoztak, böjtöltek, elmélkedtek, testöket sanyargatták, hogy Isten sz. akaratát megtudják és az ő sz. áldását kiérdemelhesse.

A leendő társulat szabályai elkészítése végett Rómába zárandokoltak, a pápához, jóváhagyásért szabályaik megerősítéseért.

Hírók életök szentségéről ekkor már nagy volt. Rómában, midőn meghallották, hogy oda közelednek, több bíboros és főrendű római család saját fényes fogataikat küldték eléjük. Amint azonban ennek a három férfiú hírére vette, az utról letértek és másfelől mentek be a városba. Rómában a szegények közé állottak és mint ilyenek a kapucinus zárdában alamizsnát kértek. Majd a pápához, V. Szikszustushoz mentek. A pápa szívesen fogadta őket, tervöket hosszabb megfontolás után 1588-ban június 1-én helyben hagyta.

Nápolyba visszatértek. Annak egyik külső városában templomot és rendházat szereztek. 1589 április 9-én az önkéntes szegénység, az örökös szűzesség és a feltétlen engedelmesség fogadalmát letették; megfogadták még azt is, hogy egyházi méltóságot, kiüntetést keresni nem fognak.

A társulat feje, Adorno lett. — Adorno halála után az új kisded szerzetes rendnek fejévé Ferenc választatott.

Ferenc fáradhatatlan volt papi és szerzetesi kötelmeinek terjesztésében, a prédikálásban, a gyóntatásban, a betegek látogatásában. Ájtatosságával, aki csak látta őt, mindenkit magával ragadott. Társainak minden jóban példaképe volt. Kedves erénye az alázatosság volt, mint a mely a szüzi tisztaságnak legbiztosabb védője.

A legolcsóbb foglalkozásokat is elvégezte, társainak a legcsekélyebb szolgálatokat is szive-

sen megtette. A szobákat kisöpörte, tisztogatta, a konyhai edényeket is mosogatta, jóllehet a rendnek feje volt.

Az Oltáriszentség imadását másokkal is megkedvelte s azt mindenfelé terjesztette. Társulatában az örökös szentségimádást meghonosította. A rend tagjai naponkint egy órát közösen, egy órát pedig külön az Oltáriszentség imadására fordítottak.

Az Ur Isten buzgalmát, szent életét csodákkal tüntette ki. A nép az isteni szeretet tiszteletére méltó hírnöknek nevezte.

Előre érezvén halála közeledését, a főnökségről lemondott s a lorettói Szűz Mária templomázarándokolt. Onnan visszatérvén az Abruzzó hegységben volt agnónai kolostorba szállt. „Itt az én nyugvóhelyem“ mondá, midőn a kolostorba lépett. Általános sz. gyónást végzett. Az Oltáriszentséget térdenálíva magához vette. Rendházaiba leveleket íratott, a melyekben a rendtagoknak a fegyelem megtartását lelkőkre kötötte. Fölvette az utolsó kenetet és folytonos imádsággal, Jézus, Mária sz. neveinek emlegetésével várta halálát, mely 1608-ban június 8-án, 45 éves korában be is következett.

Holttestét Nápolyba vitték és ott temették el. Sírjánál sok csoda történt. XIV. Kelemen pápa őt a boldogok — IX. Pius pápa pedig 1867-ben a szentek közé iktatta.

A legfőlségesebb Oltáriszentség imadásában kiváló sz. férfiú, vedd pártfogásodba oltáregyesületeink ügyét! Terjesztője valál az Oltáriszentség imadásának; légy közbenjáró a Oltáriszentség imádóinak, különösen az Oltáriszentség folytonos imadására alakult Oltáregyesület tagjainak.

Terjedjen az imádók száma. — Hangoztassák mindenütt, hangoztassák naponkint, hangoztassák szüntelen: Imádtassék és áldassék a legfőlségesebb Oltáriszentség.

LEVELEZÉS

A választók névjegyzékének kiigazítása Mocsokon és Királyi községekben (Nyitram.) 1895 május 18-án.

Nyitramegye, a legutóbbi időben oly országos botránnyal végződött hirhedi képviselő választások óta, a törvénytiprás, jogfosztás helyévé, iskolájává kezd lenni. Tarnóczy és Szulyovszky mestereknek immár akadnak tanítványai; legalább a mocsonoki és királyi (Nyitram.) községek választói névjegyzékének kiigazításánál f. hó 18-án tapasztalt törvényellenességek, az igazságnak kétféle, ellenkező módon való mérése, erre a szomorú következtetésre kényszeríti az embert. Az összeíró küldött-

s'g tagjai voltak: *Chemniczky* árvásszéki úlnök, mint elnök. *Lelley* nyitra-ivánkai és *Cseh* József mocsónoki jegyzők. Hogy *Cseh* József mocsónoki jegyző az országos törvényekkel — ez esetre vonatkoztatva, különösen az 1874. évi XXXIII. t.-c.-kel — nincs tisztában, azokról csak nagyon is homályos fogalommal látszik bírni, az nem meglepő: hisz ő azokat sem ismeri jól, melyeket pedig jól tudnia és alaposan ismernie hivatalával járó kötelesség volna. Törvénytelenégeit, törvénybeni hiányos ismereteit igazolja az az elszomorító tény is, hogy a megve alispánja rövid fel év alatt kétszer is könyvelt őt „az állami adók kezelése körül elkövetett rendellenességek, szabálytalanságok, hivatalbeli kötelességinek számos esetben történt elhanyagolása és súlyos beszámítás alá eső tudatos megsértése” miatt, fegyel-mével és 200 frtnyi pénzbírsággal büntetni, (és pedig 1894. nov. 8-án és 1895. május 24 én) pedig magának az alispánnak 31111. sz. a. nevezett jegyzőt marasztaló határozata értelmében is, melyből a főntebb dicserő szavak is vannak véve — „az adókönyvelés a jegyzőnek legfontosabb feladatát képezi.” Ez a pontos (?) ur ugyilatsz nem is kerül le a fegyelmi rovat napi rendjéről. Ugy látszik azt hiszi, hogy neki mint volt katonának, még most is mindennel, tehát az országos törvényekkel is hadi lábón kell állania. Allításomat a legközelebbi multból veit ténnyel indokolom.

Az 1886. a községekről szóló XXII. t.-c. a községi számadásokra vonatkozó 143. §. azt mondja: hogy „a községi zárószámadások, melyek Nyitram. LXX. szabályrend. 39 §. értelmében az év február hava végeig minden esetre elkészítendő, átvizsgálása végett tartandó gyűlés határnapját 15 nappal előre kihirdetni és a főszolgabírónak bejelenteni kell. A számadás, a közgyűlést megelőzőleg 15 nappal a község házában közzé- szemlélésre kitétetik, hogy ahhoz minden adózó hozzáférhessen s beletekinthessen.” Ez a hatalmaskodáshoz nagyon is hozzá szokott uriember a törvényeken és rendeleteken egyszerűen túltesz magát, azok kötelező voltát személyere nézve — kiváló s egyedüli *kortés érdemeiben* b'zva — önhatalmulag felfüggeszti, a községi zárószámadást februárius helyett májusban tákolja össze, 8—9 en összehívja 13 ára a képviselő testületet, s azt, minden közzé- szemlélésre való kitétel sutba dobásával, mindjárt elfogadtatni óhajtáná. — Ha ellenkezésre talál, kész a baj, ellenségeskedés. — Ez az egy eset is — nem említve a többieket — eléggé mutatja a nevezett jegyző ur törvényellenes eljárását s törvényben való járatlanságát.

De hogy a törvényeket egy árvásszéki úlnök nem ismerné, azt elfoglalt előkelő állásánál fogva sem tetelezhetjük föl; ha tehát törvényellenességeket követ el, vagy tűr el, azt csakis rosszakaratnak, Tarnóczy Szulovszky fele műveletek utánzásának tudhatjuk be.

A nevezett küldöttség igazságtalan, törvénytörő esetei a következők: a mocsónoki egyháziúlnök és a püspöki pajtamestertől megtagadja a szavazatot, azért, mert „szolgálati viszonyban állanak”, de ugyanakkor a két községi szolgának (polgár.) megadja a szavazatot, mert hogy azok nem állanak szolgálati viszonyban, hanem „tisztviselő” számba mennek. A kántortanítót tőke-kamat adóhátralek miatt delelőtt elűti a szavazástól s délután Fischer Ábrahámnak hasonló minőségű tőke-kamat adóhátralek mellett azt megadja.*) P. tanítót

*) Fischer Ábrahám talán zsidó? Akkor érthető. Méltányos dolog, hogy Zsidóország elnököiben részesítse törzslakóit s nagy szerénytelenség a kegyelemből befogadott keresztényektől, hogy ők is oly jogokra akarnak igényt tartani, mint az ország őslakói, a honfoglaló derék zsidóság, hogy az isten szaporítsa őket! Szerk.

egyszerűen kihagyják, és csak felszólalásomra részesítik szavazatban; Ringwald N. mint közvetlen adófizetőt tünteti fel a jegyző, holott köztudomás szerint nem az, s dacára, hogy 91 frtnyi adóhátralekkel szerepel B. tabellában, bevezetik a választók lajstromába.

De most jön a legjellemzőbb. Délben a mocsónoki választók névjegyzéke elkészülvén, azt a maga módja szerint lezárják és aláírják. Délután királyi község jegyzékével is keszen levén, egyszerre *Cseh* József mocsónoki jegyző s a küldöttség tagja kihuzza pénztárcáját s czekek mondja: „Egy szavazatot akarok megmenteni”. Nagyon nézek, ki legyen az a szerencsés halandó? Alighanem egy a „választottból” gondolám. S csakugyan ez egy esetben prófeta voltam. Offenberger Samu mocsónoki zsidó tanító — folytatja — adóhátralek miatt delelőtt ki lett hagyva a választók jegyzékéből. Ezt az adóhátralekot (12 frt 52 kr.) én fizetem le helyette, s kérek számára szavazatot. Gy. ur! (oda szólva segédjéhez) vezesse be a naplőba a hátralek törlesztését. „Ami megtörtéven többek s az én jelenlétemben,*) akkor midőn Mocsónok község részéről egy elűjáró sem volt jelen, az elnökölő *Chemniczky* ur rögtön előhuzta a delelőtt lezárt és aláírt mocsónoki választók lajstromát, s az 1875. évi VI. t.-c. 1. §-ának, mely szerint „a választók névjegyzékébe, annak évenkénti kiigazításánál, azon jogosultak veendők be, a kik a megelőző évi egyenes adót április 15-ig bezárólag lefizették.” nyilvános arcul csapásával, utólag beíratta *Offenberger* nevét.

Ha ez sem törvényellenes eljárás, akkor semmi az ég alatt. Ily eljárás mellett, kar fáradni az összeíró küldöttség tagjainak, kár drága időtől megfosztani a jobbára földmivesekből álló közs. előjáróságot és a jelentkező adó ó polgárokat. *Allítsák ki egyszerűen hasból, írják be a hivatalnokokat, tisztviselőket, jegyzőket és a zsidókat*, és végeredményében azt fogják elérni, amin annyit török a fajóket, hogy mily furfanggal üssék el a néppárti színezetű adózókat a szavazattól.**)

Mocsónokon 1895. Május hó 21-én.

Ludvigh Gyula.

Kormánypárti korteskedés Vizkeleten.

Főtisztelendő szerkesztő ur!

Már sok választást megérttem és tudom, hogy olyankor a kortesek sok mindenfelét összebeszélnek, a szegény népnek hihetetlen dolgokat ígérnek de ha elmuik a választás, eszökbe se jut, hogy azt a sok szép ígértet meg is kellene ám tartani. Ha bennünket, szegény embereket egyszer-kétszer becsapnak, azt még nem igen vesszük szívünkre, mert hát rendesen a magunk kárán szoktunk tanulni; de ha oly sok csalódás után még most is azt hiszik némely urak, hogy ezentul is könnyedén rászédhetnek bennünket, azoknak érhetőleg meg fogjuk mutatni, hogy keservesen csalódnak. Már sok hihetetlen dolgokat ígertek választás alkalmával, de

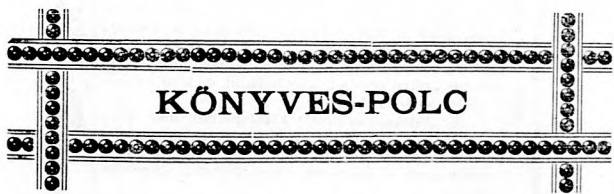
*) Keresztény nép, hozzát-e Magyarországon jegyző valaha ekkora áldozatot, egy keresztény emberért! Szerk.

**) Ha kormányunkban volna annyi jog- és tisztességérzet, amennyi szellem egy ázalagban, felbivnök figyelmét a fenti gazdaságokra, de nem azért liberális, hogy igazságos tudna lenni. Nem is állunk tehát szóba vele, nehogy tengeri betegséget kapjunk. A népjog z-iványait úgy se bünteti érdemük szerint, sőt helyesli törvénytelenégeiket, mert csak törvénytelenések révén képes nyomor-ságos életét fentartani. Szerk.

a hogyan nálunk akarnak a jövő választásra kormány-párti embereket fogni, az csakugyan nevetséges. Községünknek ugyanis emberemlékezet óta van egy kis kápolnája. Többször akartunk már a folyton szaporodó lélekszámnak megfelelő templomot építeni, de mivel a polgári házasságot készségesen megszavazó liberális patronusunk gróf Esterházy Ernő nemcsak építtetni, hanem még csak látogatni sem szokta a templomot, azért bennünket sem segített tervünk kiviteleben; így pedig magunkra hagyatva, miután a zsidók jól kifosztottak bennünket, képtelenek vagyunk oly nagy dolgot, a minő egy templomépítés, keresztül vinni. Most tehát előáll kath. vallásu jegyzőnk és azt mondja, hogy a kormány épít nekünk templomot, ha t. i. az ő jelöltjére szavazunk!

Szegény Vizkelet! ha csak akkor lesz neked templomod, a mikor a kormány épít, akkor ugyan várhatsz még egy pár száz esztendeig. Már ki hihe né el, hogy egy pár szavazat kedveért miadjart katolikus templomot épít a kálvinista miniszterelnök? Ki hiszi el, hogy az a kormány, a melynek soha sincs elegendő pénze és a mely még sehoh sem épített templomot, most majd egyebet sem tesz mint siet fölépíteni a vizkeleti templomot. S ki hinné, hogy egy olyan templom, melyet egy istengyalázó, vallásüldöző, szentségtipró, pogánynál gyalázatosabb, aljas bandától lelkünk árán szerezünk, az kedves lakóhelye lenne Istennek? Szegény Vizkelet, mennyire meg akarnak téged csalni! Már egyszer csufosan becsaptak bennünket, a mikor kath. iskolánkat elközösítették. Akkor is ígérték eget-földet, de nem adtak semmit és a kik akkor 25 évvel ezelőtt legjobban verték mellőket és legjobban kiabáltak a kath. iskola ellen, azok hagytak el bennünket legelőször. Most meg a templomot akarják fölhasználni, hogy bennünket elámítsanak; de másodszer nem engedjük magunkat rászedetni. Kőönben is igen szeretnénk tudni, hogy a jegyző ur, a kit megválasztásakor egy plébános ajánlott, kettő pedig, köztük a mienk is támogatót, honnan tudja, hogy a kormány épít templomot a községnek? Szeretnénk mi írásban látni a kormány ígérését; de nem ám olyan írásban, a minőt kortesfogás gyanánt a szolgabírósnál, vagy a főispánnál irnak, hanem olyanban, a melyben szeretett plébánosunk is megnyugodhatnék s ott lenne a haza új bölcsének: Bánffy Dezső a neve is. A míg ilyent föl nem mutat a jegyző ur, a ki tudomásunk szerint *velünk együtt aláírta a budapesti kath. nagygyűlés határozataihoz való csatlakozást*, — a mit úgy látszik már kegyes volt elfelejteni, — addig nem hiszünk az önérekből származó csábító szavaknak, hanem a mint a legutóbbi választásnál tettük, most is egy szívvel-lélekkel kiáltjuk: *éljen a néppárt, éljen Horváthy József képviselőnk!*

Egy vizkeleti választó!

Megvételre kerestetnek 1. A „Magyar Néplap” II. és III. évfolyamai; 2. az 50-es években megjelent „Pázmány-füzetek”. A kik hajlandók volnának a jelzett művek valamelyikét átengedni, legyenek szivesek erről a kiadóhivatalt értesíteni s az árt jelezni.

„Az én hitvallásom” című pályanyertes munkát,

mely a sajtó egyhangú elismerése mellett korszerű kérdésekkel foglalkozik a mindenkire nézve hasznos és gyönyörködtető olvasmányt képez, — a „Magyar Néplap olvasói féláron, azaz 50 kr-ért rendelhetik meg. (Sacerdotibus erga 2 sacra.) A szives megrendeléseket kérem címre küldeni: *Erényi Károly* hitoktató. — Magyar Óvár (Mosonm.)

Nyolc filléres regénytár I. füzeté, melynek előfizetési felhívását nem régen közöltük, már megjelent. Célja e vállalatnak, hogy az alacsony színvonalu rémregény irodalmat kiszorítsa. Bár sikerülne e szép célt elérnie. Rendkívül sok erkölcsi hasznot hajtana társadalmunknak, mert nem lehet leírni, mily sokat rontanak a köz-erkölcsiségen a rémregények, melyek mind nagyobb arányokban terjednek. Mint a megjelent füzetből ítélni lehet, a vállalat életképes lesz, mert jó kézben van. A szépirodalmi dolgok barátainak meleg pártfogásába ajánljuk. Megrendelhető *Kövér Miklós* urnál, Budapest, *IV. Molnár-utca 12. szám.* Ára egy évre 7 korona, fél évre 3 korona 50 fillér, negyed évre 1 korona 80 fillér. Megjelenik minden héten.

Magyar kiadásu dogmatika. Dr. Kiss János pápai kamarás és a Szent-Istvan-társulat igazgatója többek közreműködése mellett magyarra fordította dr. *Katschthaler* János felszentelt püspök, salzburgi kanonok „Dogmatikáját” és arra most újabb előfizetést hirdet. Hogy e kitűnő mű mily nagy szolgálatot fog teljesíteni és mennyire hasznára lesz a magyar papságnak, azt tán fölösleges bizonyítgatni. Hisz már régóta általános az óhaj egy bő terjedelmű, magyar nyelvű dogmatika után, melyet eddig a papság nélkülözött, folyton idegen nyelvű művekre levén utalva. A fordítás teljesen hű és e mellett magyaros, a miről különben Kiss János urnak ismert kitűnő tolla elég ismert biztosítékot nyújt. A Dogmatika VI kötetre terjed és igen szép kiállításban fog megjelenni. Ára: 19 frt 20 kr. (erga sacra 66) kötve 25 frt 20 kr. (erga sacra 84). Megszerezhető kötetenként vagy részletfizetésre is. A megrendelések a fordítóhoz intézendők: Budapest, Királyi Pál-utca 13 sz.

Az „Oktató Népkönyvtár” 7-ik és 8-ik füzeté megjelent. A jelen füzet a „Jó Isten képes könyvé” és egy iv „Egyháztörténelmi” mellékletet, — egy negyed iven tartart és hasznos tudnivalókat hoz. A tartalmas folyóirat előfizetési díja egész évre 40 iv. (megjelenik havonként) 2 frt 50 kr., vagy 10 sacr. Egyesületeknek 1 frt 60 kr. Kapható: „Oktató Népkönyvtár” szerkesztőségében Pozsony, ferenciek.

Megrendelési felhívás. „A Jó Isten képes könyve” vagy az örökélet kalendáriumu című munkára. Irta: *Stolz* Alb. Fordította: T. Pelikán Kr. 1895. 13 iv. *Stolz* művét a nép között terjeszteni valóságos áldás. Mindmeggannyi prédikáció az, amelyben egy buzgó lelkipásztor szól híveihez. A jelen mű németben körülbelül 60 ezer példányban fogyott el. Tartalma: Hit és bizalom Istenben. Isteni gondviselés. A lélek betegségeiről. A fajtalanság bűnéről. Isten erjesztő kegyelméről. Lelki ujjászületes. Az ember igazi szépsége. A különködésről. A cselédségről. A cselélekről. Kontó. — Egy kis vakares.

A mű megrendelhető az „Oktató Népkönyvtár” szerkesztőségében. Pozsony ferenciek. Ára bérmentve kötetenként 50 kr. 10 kötet egyszerre megrendelve 2 frt 80 kr.

Leszállított áru könyv. A következő értékes mű rendkívüli *leszállított* áron kapkátók szerkesztőségünkben:

1. „Magyarország Helységnevtárának legújabb javított és bővített kiadása.” Két kötet 12 frt helyett nálunk csak 4 frt.

MAI KÉPÜNKHÖZ

Lévay Imre a kegyesrendiek Istenben boldogult lánglelkü provinciálisát, az első katolikus kör megalapítóját mutatjuk be.

A boldogult még aránylag fiatal, alig 53 éves volt. Makón született 1842-ben, a kegyes-tanítórendbe lépett 1861-ben, ünnepies fogadalmat tett 1866-ban és áldozópappá szenteltetett 1857-ben. Tanári pályáját Vácon kezdte meg, hol két évig működött, azután Budapesten 7 esztendőig. 1874-ben a veszprémi társház főnöke és a nagygimnázium igazgatója lett. Tizenhárom évig működött e minőségben, megnyerve az egész város rokonszenvét. Igazgatói teendői mellett a „Veszprém,” majd a „Veszprémi Közlöny” című lapokat is szerkesztette. A „Veszprémi Közlöny”-t, mikor Budapestre költött igazgatónak, innen szerkesztette mindaddig, míg a rend provinciálisává lett. Levaynak nagy része volt abban, hogy a veszprémi hat osztályu nagygimnáziumot nyolc osztályu főgimnáziummá alakították át. 1891. július 23-án választotta meg a rend kiskáptalana tartományi főnöké 48 éves korában. Levay több údvös reformot valósított meg, így különösen a kolozsári Kalazantinum föllállításá neki köszönhető. Tanárkodása mellett az irodalomnak is élt. Kalonidőlkéja érdekes összefoglalása az ő esztetikai és életfilozófiai nézeteinek. Maradandó emléket biztosított magának a katolikus társadalmi élet terén a Budapesti Kath. Kör létesítésével, melynek több éven át elnöke is volt, provinciálissá választása óta pedig tiszteletbeli elnöke. A Budapesti Kath. Körben volt utolsó nyilvános szereplésének színhelye is, midőn folyó évi január 9-én, a kör felolvasó estélyén nagyérdékü tanulmányát olvasta fel. „A hipnotizmus titkának megfajtése fiziológiai alapon”. Az elhunyt rendfőnök nagybetegként a betegeskedett. Április 12-én fűtetlen szobájában meghalt és ágyba dőlt. Az orvosok hólyaghurutot konstataáltak. Súlyos betegségéből egy-két hét óta lábadozni kezdett s a rendtársak reménykedni kezdtek felgyógyulásában. F. h. 20-án azonban hirtelen rosszul lett. Este hat óratól negyed nyolcig egyetemi professzorok tanácskozást tartottak betegágyánál. Nyolc órákor, a mikor a rendtagok vacsorához ültek, sietve lépett az étkező terembe a beteg inasa és tudtára adta a házfőnöknek, hogy a provinciális nagyon rosszul van. A házfőnök fölsietett a beteg szobájába. Kétféle órákor azzal a még szomorubb hírrrel jött a szolga az ebédlőbe, hogy Levay Imre halálán van. A rendház tagjai mind a haláluk szobájába sereglettek. Néhány perc még a Levay Imre a környező rendtagok jelenlétében meghalt.

Az elhunyt rendfőnök temetése legjobban mutatta, mily általános tiszteletnek volt ő részese. Legalább is háromezer ember kísérete pihenő helyeig az erdemes férfiú hült tetemét s közeletünk kiváló alakjai is nagyszámban jelentek meg a végtiszteségen. Az összes rendházakat mintegy 100 tag képviselte, kik testületileg vettek részt a temetésen. Ott voltak még: a fővárosi papság csaknem teljes számban, a kuszodiatusi javadalmak gazdatiszti karának küldöttsége, az elhunytak számos barátai, ismerősei és tanítványai.

Megdicsőült lelkének érdemeit a Teremtő fogja jutalmazni, minekünk csak emléket hagyta s óhajtatás, hogy nyomában haladjunk a keresztény magyar művelődés előmozdításában, a magyarság emelésében.

A szerkesztőség üzenetel

K. L. Kun-Sz.-Márton. A nagyörzi lelkészről nem tudjuk, de azt bizonyosan tudjuk, hogy Kauten Mihály kegyházai plebános (Békés megyében) nagy sikerrel gyógyítja a tudóveszt és már igen sok sz. rencselenen segített. Bizalommal lehet hozzáfordulni,

akár személyesen, akár levéllel. Mindenkit a legszívesebben kiszolgál. Ha írásban kötelezte magát az ügyökt, bírói uton is kérdőre lehet vonni és kényszeríteni. Bizony szomorú, ha a boldogult kántor szegény özvegye egy krajcár segedelem nélkül szűkölködik s akkora város nem tudja, vagy jobban nem akarja a szűkölködéstől megmenteni. Lám a szocialdemokraták jobban gondoskodnak az özvegyekről és árvákról. Az elhalt munkások özvegyei és árvái rendes évi segélyt kapnak. Csoda-e aztán, ha a szocializmus terjed? Annyi bizonyos, hogy elvarátain legtöbbször segít. Majd hirdetjük. — B. J. Nagy-Oroszi. Nem küldék be hozzánk a kimutatót. — B. J. Sorkimajor. At tesszuk. — F. Nyiregyháza. A Mezőgazdába tettük, mert ez jobban megfordul uradalmakban. Ot tehát eredményesebb lehet a próba. A pénz elég. — D. A. Esztergom. 1. Minden vas-kereskedésben. 2. Igenis volt, de 20 év előtt kilépett és azóta számtalanszor kinyilatkoztatta, hogy nem ért velük egyet s nem tartozik közéjük. 3. Franciaországban. — F. L. Pozva. A sakkalány jó, közölni fogjuk. Nagyon szép, hogy a nehéz munkából fennmaradt kis idejét ily szíven értékesíti. — N. J. Rimaszombat. Nem biztosíthatjuk se pénzt se sorsjegyet. Mi azt mondjuk, amit a póstár mondak: könnyen rászédhetik. Ne vegyünk a salicil sav persze hogy összegei az ember száját, csak hogy azt jól föl kell ám eresztetni vízzel. — L. L. Török-Sz.-Miklós. G. újjónk már valamennyien megkapták az ígért ajándékokat. Ha én nem kaptam, a póstán vesztet el. Mennyit küldött. — N. K. Bikal. Hét oszték, mért hallgatunk oly mélyen, mintha kipotyva-nyunk volna nyelvünket? Vagy arra felé a civilizáció még sem vitte annyira dolgát, hogy a tinát, tollat ismernek? Kuldünk inkább? Udvarlet! — (s. h.) Elég sikerült-n vannak megírva, de mindig idejét mult tárgyakat választ. Új dolgokat kérünk. — Szűz Máriaához. Nem váit be. — M. J. Az Ernye-bank megbukott. Pénz-veszedelem fenvegeti. — V. J. Guár. Szívesen szolgálunk utmutással. — K. M. Szent-Iván. Felebbezés az egyedüli eszköz. — V. J. Oltárc. Hogy ne lehetne. Köteles is elszámolni s számadását az elüljáróságnak alá kell írni és helyben hagyni. — H. T. Győr. A hirdetőről mi magunk is csak annyit tudunk, amennyi a lapban volt. S az-zor megirtuk már, hogy felelősséget nem vállalunk a hirdetett tárgyakért. Tehát ne hozzánk tessék fordulni. — M. J. Bárkány és K. J. B. Vaszar. Nem huzattak. — Sz. M. Meszlen. A lapokért fizet 80 krt. Lurdba au, usztu, folyamán készül egy zárandok csapat, Vajza meg míg kadják a rendezők a programot, ott rézletes utasítást nyer, s jóval olcsóbbba jön az ut. — Cs. J. Dör. Az Órangvel című imakönyv Szolcsányi Gyula könyvkereskedőnél kapható Egerben. — T. L. Sárvár. Pénze miután elköyvelve nincs, így nem tudhatjuk, ha beérkezett-e? Legjobb lesz ha megreklamálja, aztán minket az eredményről a fel-duló vevény beküldése mellett értesít. B. testvérek.

A gazdaközönség legkedveltebb kaszája.

A szállítás április hó 1-től naponkint történik.

1 darab	85	90	95 cm. hosszu
Ara	1 frt 10 kr.	1 frt 15 kr.	1 frt 20 kr.

1 pár kasza-üllő és kalapács 1 frt 10 kr.

Egyedül csak a „Villám-kaszáim” felelnek meg a gazdaközönség teljes kívánságának, különösen az által, hogy a „Villám-kaszák” erős nyakkal, rékony, igen könnyű pengével vannak készítve és egy rendes kaszás ember kezéhez igazítva, nehogy még kovács kézhez kelljen adni a nyakát hajtatni, mi által a kasza hátulja rendszeren kilógnyul.

A „Villám-kaszákat” kikalapáltan, ami által már ki vannak próbálva, 10 darabonkint postán bérmentve utánvét mellett szállítom, az esetleg meg nem felelők saját költségemen visszaküldhetők kicserélés végett.

Tisztelettel

VITOSZ ELEMÉR.

gazd. gépek gyári raktára és a „Villám-kasza” egyedüli szállítója. DEVECSER (Veszprémm.).

Főnyeremény esetleg 500,000 márka.

Szerencsés-hír. ök.

A nyereményekért az állam kezeskedik.

Főhívás nyeremény kilátásában
a Hamburg által garantírozott nagy pénzsorshuzáshoz, melyben

II millió 348,795 márka
biztos nyereménynek kell történni.

Ezen előnyös pénzsorsolás, mely terv szerint csupán **115,000** sorsjegyet tartalmaz, a következő. Ugyanis

a főnyeremény esetleg 500,000 márka.

Nyeremények	300,000 márka.
1 nyeremény	200,000 márka.
1 nyeremény	100,000 márka.
2 nyeremény	75,000 márka.
1 nyeremény	70,000 márka.
1 nyeremény	65,000 márka.
1 nyeremény	60,000 márka.
1 nyeremény	55,000 márka.
2 nyeremény	50,000 márka.
1 nyeremény	40,000 márka.
3 nyeremény	20,000 márka.
21 nyeremény	10,000 márka.
56 nyeremény	5,000 márka.
106 nyeremény	3,000 márka.
231 nyeremény	2,000 márka.
812 nyeremény	1,000 márka.
1415 nyeremény	400 márka.
9 20 nyeremény	300 márka.
8 132 nyeremény	200, 150 márka.
68755 nyeremény	200, 155 márka.
290 nyeremény	134, 100, 98 márka.
848 nyeremény	63, 42, 20 márka.

Egészben 57,700 nyeremény, melyek néhány hónap alatt 7 részletben biztosan kisorsoltatnak.

Az első osztályú főnyeremény 50,000 márka, a 2. osztályban 55,000 márkára emelkedik, a 3-ikban 60,000-re; a 4-ikben 65,000-re; az 5-ikben 70,000-re; a 6-ikban 75,000-re; a 7-ikben 200,000-re és prémiummal együtt 300,000-re, esetleg 500,000 márkára.

Az első nyereményhuzásra, mely állami ellenőrzés mellett 1895. június 13-án történik, kerül

Egy eredeti egész sorsjegy csupán 3 frt 50 krba.
Egy fél eredeti sorsjegy 1 frt 75 krba.
Egy negyed eredeti sorsjegy — frt 90 krba.

A huzás megtörténte után minden egyes sorsjegytulajdonos fölszólítás nélkül azonnal megkapja tölem az állami huzás-lajstromot.

Az állam címerével ellátott sorsolási-tervezetet, melyben meglátható a nyereményeknek és huzásoknak 7 osztályba való sorozása, előre megküldöm ingyen.

A nyeremény-összegek kifizetése és szétküldése közvetlenül általam történik fölszólítás nélkül és legnagyobb titoktartás mellett.

Megrendeléseket kérek akár postautalványon, akár utánvételt.

A közzétett álló huzások iránt való tekintetből kérem a megrendeléseket sürgősen megtenni, de legkésőbb 1—2 ez év június 13-áig.

bank- és váltóüzlet-tulajdonos
Heckscher József, Hamburgban.

„SZENT GELLÉRT“

KÖNYVNYOMDA

BUDAPEST, I. KER., DÖBRENTEY-UTCA 18

teljesen új berendezésű, s legizlésebb francia-szabású betűkkel bőven ellátott katolikus nyomda, mely a nyomdászati szakba vágó bármiféle munkát, a leg-egyszerűbbtől a legdíszesebbig, elvállal és azért kezeskedik.

Különösen főhívja a főtiszt. papság és községi elöljáróságok becses figyelmét a hivatalos nyomtatványokra,

melyeket gyorsan, izlésesen és a lehető legolcsóbban szállít.

Gyakornok

ki hat gymn osztályt jó eredménnyel végzett, előnyös feltételek mellett felvették: Friedrich János gyógyszertárban Malackán, Pozsony mellett. A öt nyelvnek ismerete szükséges. Belepes folyó év június végén.

2—2

Magyar Néplap

Mezőgazda és Krestan szerkesztősége és kiadóhivatala

BUDAPEST, Döbrentei-utca 20. sz. (Ideiglenesen.)

Spezialista sérvkötőkben

cs. és kir. osztrák-magyar és belga kir. szabadalom. Kíttüntetett Brüsszelben 1893. aranyérem és díszokmányokkal

Keleti-féle sérvkötő

orvosi tekintetvel véleményem szerint a legtekélyesebb ezen nemben, nem csuszik, nem gyakorol kellemetlen nyomást és eltávolítja czelszerű szerkezeténél fogva az eddigi sérvkötők hiányait. Egyoldalú 6—8, kétoldalú 12—16. Továbbá gyáramban készült: Suspensorium, görcsérharisnya, haskötők, orthopaedia fűzők, haslábak, műkezek, egyenes-tartók és mindenféle gummiaruk.

Megrendeléseket pont. és disk. eszközöl

KELETI J.

cs. és kir. szab. külszerész és orvossebész műszerész

BUDAPEST, Koronaherceg-utca 17.

A kárpáti kasza
a „KASZÁS“ védjeggyel

a legjobb kasza a világon.

Kemény, szívós, csuán egyszeri kalapálással több napon át lehet vele dolgozni és egyetlen kaszako-fenéssel 20—150 lépésnyire lehet vele kaszálni még a legstürűbb és a legkeményebb hegyi fűn is. A „kárpáti“ kaszát különben egész Magyarországon már mult évről, mint a legkitünőbbet ismerik és szó nélkül visszaveszem attól a kit nem elégitene ki.

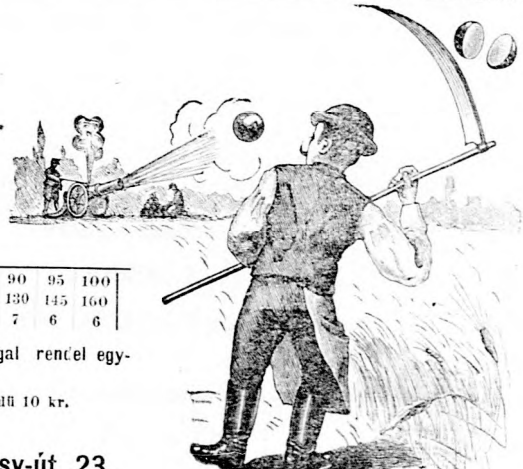
A valódi kárpáti kasza a „Kaszás“ védjeggyel egyedül csak is alulrott cégnél kapható. Arak a következők:

A kárpáti kasza hossza a könyökkel együtt centiméterekben	60	65	70	75	80	85	90	95	100
Ára darabonként, krajcárban	70	80	90	100	110	120	130	145	160
Egy 5 kilós postacsomagba elfér darab	14	13	11	10	9	8	7	6	6

A ki egy postacsomaggal rendel, bérmentve kapja. A ki pedig 3 postacsomaggal rendel egyszerre, azonkívül egy kaszát is kap ingyen ráadásul.

1 drb kárpáti kaszkó (fenőkő) első rendű 15 kr., 1 drb kárpáti kaszkó második rendű 10 kr.
1 kalapáló készlet álló és kalapács angol acélból 75 kr.

MAUTHNER ÖDÖN magkereskedése, BUDAPEST Andrassy-út 23.

RÉTAY és BENEDEK

ezelőtt

KRISZTA és TÁRSA,

miseruhák, egyházi szerek, zászlók és egyleti lobogók gyára,

Budapest, IV. ker., Lipót-utca 21. sz.

A nagymélt. és főtitkarság Császa György kalocsai érsek és a budapesti oltáregylet egyedül szállítói.

Ajánlják bőven felszerelt raktárukat, nevezetesen: miseruhákat, templomi zászlókat, tűzoltó-, iskolai és temetkezésegyleti, iparos-dalegyleti lobogókat, szentségtartókat, kelyheket, áldoztató kelyheket, kereszteteket, füstölőket, oltárlámpákat, csillárokat, szobrokat nagy választékban. Elfogadjuk stációképek és szentképek festését; oltárok, Mária-trónok, Krisztus-sírok és szószékek akármilyen rajz szerinti művészies elkészítését. — Egyházi kelmék, csipkék, falfeszületek, búcsujáró feszületek nagy választékban kaphatók raktárunkon. 11-52

Kívánatra készségesen küldünk bérmentve árjegyzékeket, alkalmas mintákat.

STOWASSER J.

hangszergyáros, cs. és kir. udvari és hadseregszállító.

BUDAPEST,

II. ker., Lánchíd-utca 5.

Saját gyártmányu fuvó, vonó és ütőhangszerek, kitünő erős hangu czimbalmok és azok alkatrészeiről nagy képes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve. 14-15

Elpusztíthatatlan erős orgona harmonikákról külön árjegyzék kérendő.

Mindennemű hangszerek és harmonikák javítása a legolcsóbb árban eszközöltetik.

Ócska hangszerek becsereiteltek.

Községi dobnok.

Hirdetéseket lapunk számára kizárólag Friedenstein Vilmos hirdetési irodája (Budapest, Teréz-körút 3.) fogad el.

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER
TERMÉSZETES
SAVANYU-KUT

Főt. Plébánia-Hivataloknak.

A „Szent Gellért” könyvnyomda tisztelettel adja tudomásul, hogy ezentul az összes egyházi nyomtatványokat raktáron fogja tartani, melyek a legjutányosabb árakon lesznek kaphatók. Eddig raktáron vannak és azonnal küldhetők: **Testimonium Confirmationis 100 darab 50 kr.**

Kivonat a születési anyakönyvből 100 drb 60 kr. — Halálozási értesítvény 100 drb 70 kr.

Keresztelési, Házassági és Halálozási űrlapok,

magyar szöveggel 25/40 cm. finom erős papírra nyomva: 100 darabja 1 frt 20 kr. ugyanez magyar és latin szöveggel kisebb középerős papírra nyomva 100 darab 1 frt.

Továbbá kaphatók: **községi hitelszövetkezeti tagsági és törlesztési könyvecskék.**

Ezen nagy 8-rétű 8 oldalas, erős borítékkal ellátott könyvecskék darabját 2 krajcárjával adjuk.

A „Szent Gellért” könyvnyomda ezenkívül elvállal mindennemű megrendelést, egyházi, községi és magán jellegű nyomtatványokat és szállítja azokat a legrövidebb idő alatt, s legjutányosabb árakon; erős, jó papírt ad s tetszetős, csinos kiállításra nagy súlyt fektet.

Tisztelettel kérjük a főt. Plébános urakat, a községi elöljárókat, a különféle egyletek tagjait s minden katolikust, hogy nyomdai megrendeléseiket ezentul ne zsidó vagy szintelen nyomdában eszközöljék, hanem keressék meg a „Sz.-Gellért” katolikus könyvnyomdát, mely mindenkor rendelkezésükre áll s így is támogassák a kath. ügyet. Fogjunk össze valamennyien, akkor boldogulunk.

Könyvnyomdánk mint a katolikus érdekek megrendíthetetlen támogatója, büszkeségét helyezi abba, ha az igényeket minden tekintetben kielégítheti s a megrendelőktől csak dicséretet arathat.

Tisztelettel

Budapest, 1894. április 12. (I., Döbrentey-utca 18.)

a „Szent Gellért” könyvnyomda.